అధ్యాయము 47

గోషెనులో స్థిరపడుట మరియు కరువు కొనసాగుట

తన కుటుంబము నుండి విడిపోయిన అనేక సంవత్సరముల తరువాత, కేవలము దేవునియొక్క దైవాధీనమైన ప్రణాళిక ద్వార వచ్చిన సుఖవంతమైన ముగింపును యోసేపు అనుభవించెను. యోసేపు తన సహోదరులతో మరియు తన తండ్రితో కేవలం పునఃకలయికను మంజూరు చేయలేదు; కరువు సమయములో ఐగుప్తునకు వచ్చుటకు కుటుంబమంతా ఆహ్వానించబడినది. అక్కడ దేవుడు అబ్రాహాము, ఇస్సాకు, యాకోబులకు ఉన్న ఆయన వాగ్దానముల నెరవేర్పులోని తర్వాతి దశ కొరకు వారిని సిద్ధపరచెను.

ఫరో యెదుట యోసేపు కుటుంబము మరియు గోషెనులో వారు స్థిరపడుట (47:1-12)

**1యోసేపు వెళ్లి ఫరోను చూచి—నా తండ్రియు నా సహోదరులును వారి గొఱ్ఱెల
మందలతోను వారి పశువులతోను వారికి కలిగినదంతటితోను కనాను దేశము నుండి
వచ్చి గోషెనులోనున్నారని తెలియచేసి 2తన సహోదరులందరిలో అయిదుగురిని
వెంటబెట్టుకొని పోయి వారిని ఫరో సమక్షమందు ఉంచెను. 3ఫరో అతని
సహోదరులను చూచి—మీ వృత్తి యేమిటని అడిగినప్పుడు వారు—నీ దాసులమైన
మేమును మా పూర్వికులును గొఱ్ఱెల కాపరులమని ఫరోతో చెప్పిరి. 4మరియు
వారు—కనాను దేశమందు కరవు భారముగా ఉన్నందున నీ దాసులకు కలిగియున్న
మందలకు మేత లేదు గనుక ఈ దేశములో కొంత కాలముండుటకు వచ్చితిమి.
కాబట్టి గోషెను దేశములో నీ దాసులు నివసింప సెలవిమ్మని ఫరోతో అనగా 5ఫరో
యోసేపును చూచి—నీ తండ్రియు నీ సహోదరులును నీయొద్దకు వచ్చియున్నారు.
6ఐగుప్తు దేశము నీ యెదుట ఉన్నది, ఈ దేశములోని మంచి ప్రదేశమందు నీ తండ్రిని
నీ సహోదరులను నివసింప చేయుము, గోషెను దేశములో వారు నివసింప వచ్చును,**

వారిలో ఎవరైన ప్రజ్ఞగలవారని నీకు తోచిన యెడల నా మందలమీద వారిని అధిపతులగా నియమించుమని చెప్పెను. [7]మరియు యోసేపు తన తండ్రియైన యాకోబును లోపలికి తీసికొని వచ్చి ఫరో సమక్షమందు అతని నుంచగా యాకోబు ఫరోను దీవించెను. [8]ఫరో—నీవు జీవించిన సంవత్సరములెన్ని అని యాకోబు నడిగి నందుకు [9]యాకోబు—నేను యాత్రచేసిన సంవత్సరములు నూట ముప్పది, నేను జీవించిన సంవత్సరములు కొంచెము గాను దుఃఖసహితమైనవిగా ఉన్నవి. అవి నా పితరులు యాత్రచేసిన దినములలో వారు జీవించిన సంవత్సరము లన్ని కాలేదని ఫరోతో చెప్పి [10]ఫరోను దీవించి ఫరో యెదుటనుండి వెళ్లిపోయెను. [11]ఫరో ఆజ్ఞాపించినట్లు యోసేపు తన తండ్రిని తన సహోదరులను ఐగుప్తు దేశములో నివసింపచేసి, ఆ దేశములో రామెసేసను మంచి ప్రదేశములో వారికి స్వాస్థ్యము నిచ్చెను. [12]మరియు యోసేపు తన తండ్రిని తన సహోదరులను తన తండ్రి కుటుంబపువారినందరిని వారివారి పిల్లల లెక్కచొప్పున వారికి ఆహారమిచ్చి సంరక్షించెను .

వచనము 1. అతను 46:31, 32లో చెప్పిన అమరిక ప్రకారము, తన **తండ్రి** మరియు తన **సహోదరులు వారి గొర్రెల మందలతో మరియు వారి పశువుల మందలతో** మరియు వారికి కలిగిన సంపదంతటితో కనాను నుండి ఐగుప్తునకు వచ్చిరని **యోసేపు ఫరో యొద్దకు వెళ్లి** తెలియపరచెను. ప్రయాణములో వారితో కలిసివున్న భార్యలు, కుమార్తెలు, మనువళ్లు, మనవరాళ్లును గూర్చి అతడు ఇక్కడ ప్రత్యక్షముగా పేర్కొనలేదు. **వారికున్నదంతా** అన్న వాక్యములో వారి ఉనికిని స్పష్టముగా భావించెను. ఇప్పుడు వారు **గోషెను ప్రాంతములో** ఉన్నారని యోసేపు నొక్కి వక్కాణించెను (చూడండి 45:10; 46:28, 29, 34; 47:4, 6, 27).

వచనము 2. ఫరోను కలుసుకొనుటకు **తన సహోదరులందరిని** తీసుకునివచ్చుటకు బదులు, యోసేపు సముహమునకు ప్రతినిధిగా రాజు ముందు నిలువబెట్టుటకు వారిలో **ఐదుగురిని** ఎన్నుకొనెను. యోసేపు ఎన్నుకొనిన ఐదుగురు సహోదరులను తరువాత యూదా పండితులు ఊహించిరి,[1] కానీ బైబిలు వాక్యము మనకు ఏ జవాబును ఇవ్వలేదు. తన కుటుంబమును గూర్చి ఫరోకు మంచి అభిప్రాయమును కలుగజేసే ఐదుగురిని అతను ఎన్నుకొనెనని చాలామంది భావిస్తున్నారు.

వచనము 3. యోసేపు ఊహించిన విధముగానే (46:33), **మీ వృత్తి ఏమిటి? అని ఫరో తన సహోదరులనడుగుట** ప్రారంభించెను. స్పష్టముగా, ఐగుప్తులో నివసించుటకు కోరుకున్న విదేశీ పరివారమును అడిగే తగిన ప్రశ్న ఇది. రాజునకు వారి జవాబులో, **నీ దాసులమైన మేమును మా పూర్వికులును గొర్రెల కాపరులము** అని చెప్పుటలో వారు సరైన గౌరవమును మరియు మర్యాదను కనుపరిచారు (46:34 చూడండి).

వచనము 4. అప్పుడు శాశ్వతముగా ఐగుప్తు నివాసులవలె ఉండుటకు వారికి

ఉద్దేశ్యము లేదని **ఫరోకు** చెప్తూ సహోదరులు జవాబును కొనసాగించిరి. వారు **ఆ దేశములో తాత్కాలికముగా నివసించుటకు**[2] వచ్చిరని చెప్తూ రాజు యొక్క దయాదాక్షిణ్యాలపై వారికివారు పడవేసుకొనిరి మరియు ఎందువలన అని వివరించిరి: **నీ దాసులకు కలిగియున్న మందలకు మేత లేనందువలన.** మరింత వివరిస్తూ, **కనాను దేశములో కరువు ఎంత** తీవ్రముగా ఉన్నదో వారు నొక్కి వక్కాణించిరి. యోసేపుతో రాజు చేసిన వాగ్దానమును పేర్కొనకుండా (45:17-20), అత్యవసర అభ్యర్థనయైన: **గోషెను దేశములో నీ దాసులు నివసింప సెలవిమ్ము** అనుదానితో వారు తమంతట తాము అతని దయపై మరియు సమ్మతిపై పడవేసుకొనిరి.

వచనములు 5, 6. ఫరోతో సహోదరుల దర్శనము బాగా జరిగింది. **నీ తండ్రియు నీ సహూదరులును నీ యొద్దకు వచ్చియున్నారు** అని అతడు **యోసేపుతో** చెప్పెను. ఇక్కడ యోసేపుతో ఉన్న కుటుంబ సంబంధముపైన వక్కాణము ఉన్నది. ఈ విధముగా క్రమమును అర్థముచేసుకొనవలెను: "నీ తండ్రియు నీ సహూదరులును నీ యొద్దకు వచ్చియున్నారు [కాబట్టి]. . . ."[3] తన రాజ్య ఉన్నతాధికారి యొక్క విలువైన సేవకు మెచ్చుకోలులో, **ఐగుప్తు దేశము నీ యెదుట ఉన్నది, ఈ దేశములోని మంచి ప్రదేశమందు నీ తండ్రిని నీ సహోదరులను నివసింపచేయుము, గోషెను దేశములో వారు నివసింపవచ్చును. . . .** అని రాజు చెప్పెను.

అదనముగా, పశువుల నిర్వహణలో నైపుణ్యము ఉన్నవారిగా ఫరో యోసేపు యొక్క సహోదరులలో గొప్ప ఆసక్తి చూపెను. **వారిలో ఎవరైనా ప్రజ్ఞగలవారని నీకు తోచిన యెడల నా మందలమీద వారిని అధిపతులుగా నియమించమని** అతడు యోసేపుతో చెప్పెను. "Capable" (ప్రజ్ఞ గలవారు)కు తర్జుమా చేయబడిన హెబ్రీ పదము חַיִל (*chayil*), మరియు, ఈ సందర్భములో, "ప్రత్యేక సామర్థ్యము" గలవారితో (NIV) లేదా "ప్రత్యేక నైపుణ్యాలు" (NLT) గలవారితో అది సూచింపబడుతుంది. రాజు యోసేపు సహోదరుల విషయములో ముగ్ధుడయ్యెను మరియు వారిలో అధిక నైపుణ్యము గలవానికి రాజ పశుపోషకునిగా ఉంచుటకు కోరెను. ఫరోలు పెద్ద పశువుల మంద కలిగియుండటం అసాధారణము కాదు గనుక, ఈ స్థితి తరచూ ఐగుప్తు శాసనములలో పేర్కొనబడినది. రామసేస్ III తన పశువులను సంరక్షించుటకు మరియు కాపాడుటకు 3,264 పురుషులను కలిగియున్నాడు, వారిలో చాలామంది విదేశీయులు.[4]

వచనము 7. తన సహోదరులు ఫరోచే బాగుగా స్వీకరించబడి మరియు రాజ పశు పోషకులవలె స్థానములు పొందుకొనిన తరువాత, **యోసేపు తన తండ్రియైన యాకోబును లోపలికి తీసుకునివచ్చి ఫరోసమక్షమందు ఉంచెను.** మొదటిగా, ఫరోతో సహోదరుల సమావేశము అధికారకముగా ఉన్నది; మరియు "నీ దాసులు" అని తమంతట తామే రెండు సార్లు సూచించుకొనుటచే రాజుకు గొప్ప మర్యాదను వారు చూపారు (47:3, 4). ఏదేమైనా, యాకోబు సింహాసనమును సమీపించి ఫరోను దీవించినప్పుడు పరిస్థితి వెచ్చగా మరియు మరింత సులభమయినది.[5]

మొదటి చూపులో, యోసేపు తండ్రి యొక్క చర్య స్థానము బయటకు కనబడుతుంది-ఒకవేళ సరైన మర్యాదను ఉల్లంఘించినట్లు కూడా అనిపిస్తుంది. ఈ సందర్భములో, ఒక విదేశీ సామాన్యుడు, ముసలివాడు మరియు బలహీనుడైనవాడు, ప్రాచీన సామీప్య తూర్పులో ధనవంతులైన మరియు అధిక శక్తివంతులైన రాజులలో ఒకరిని దీవించెను. పితృస్వామ్య సమయములలో ఇది అసాధారణమైనది. హెబ్రీయులకు వ్రాసిన పత్రికలో కట్టుబాటు యొక్క ఉదాహరణను చూడవచ్చు, షాలేము ఉన్నత రాజు/పురోహితుడైన, మెల్కీసెదెకు, కనానులో విదేశీ నివాసియైన, అబ్రాహాము అను పేరు గలిగిన తక్కువస్థాయి గొర్రెలకాపరిని ఆశీర్వదించెనని రచయిత అక్కడ వాదించెను (హెబ్రీ. 11:9, 13; ఆది. 14:18-20 చూడండి). "ఏ వివాదము లేకుండా తక్కువవాడైన [అబ్రాహాము] గొప్పవాడైన [మెల్కీసెదెకు]చే దీవించబడెను" అని రచయిత ముక్కుసూటిగా తెలిపెను (హెబ్రీ. 7:7). ఇక్కడ, ఫరో యాకోబు నుండి దీవెనను దయతో అంగీకరించెను, మరియు అలా చేయుటలో అతనికి రెండు కారణములు ఉండియుండవచ్చు. మొదటిగా, యోసేపు తండ్రి యొక్క అధిక వయస్సును అతడు గౌరవించెను. అలాగుననే, పురాతన సంప్రదాయము ప్రకారము, రాజు దీర్ఘాయుషుతో దీవించబడవలెనని యాకోబు ప్రార్థించియుండవచ్చు (2 సమూ. 16:16; 1 రాజులు 1:31; దాని. 2:4; 5:10; 6:6).[6] రెండవదిగా, మరియు ప్రాముఖ్యమైనది, వయస్సైన తన తండ్రి యొద్దనుండి దీవెనను స్వీకరించుట అనునది గౌరవముగా భావించినంతమట్టుకు ఫరో యోసేపు యొక్క సలహాను గౌరవించెను మరియు నమ్మెను (45:8 చూడండి).

వచనము 8. తన దీవెనలను పొందుకొనిన తరువాత, **నీవు జీవించిన సంవత్సరములెన్ని? అని ఫరో యాకోబును** అడిగెను. పురాతన సమీప తూర్పు యొక్క సంస్కృతులు దీర్ఘాయువు మీద విలువను ఉంచిన కారణమున రాజు బహుశా ఈ ప్రశ్నను అడిగియుండవచ్చు. దీర్ఘకాలము జీవించిన మరియు అనేకమంది సంతానము కలిగిన, యాకోబు వంటి ఒక వ్యక్తి, తెలివైనవానిగా మరియు దేవునిచే బహుగా దీవించబడినవానిగా భావించబడెను (లేవి. 19:32; యోబు 12:12; కీర్త. 128:5, 6; సామె. 17:6). దేవుని కలలను అనువదించేందుకు తన సామర్థ్యమును ఉపయోగించినవాడైన, యోసేపు వంటి కుమారుని విషయములో ఇది అక్షర సత్యము (41:16, 25, 38, 39; కీర్త. 105:17-22 చూడండి).

వచనములు 9, 10. అతడు **నూట ముప్పది** సంవత్సరముల సంఖ్య కలిగిన-సుదీర్ఘ **తాత్కాలిక నివాసము** ద్వారా దేవునిచే దీవించబడెనని రాజుతో యాకోబు యొక్క ప్రతిస్పందన సూచిస్తుంది.[7] 110 సంవత్సరములు జీవించుట అనునది ఆదర్శవంతమైనదని పురాతన ఐగుప్తు వాక్యములు తెలుపుతున్నాయి,[8] తరువాత యోసేపు అదే వయస్సులో మరణించెను (50:22, 26). యాకోబు ఆ సంఖ్యను అధిగమించినప్పటికిని, అతని జీవితము క్లిష్టమైనదని మరియు

దు:ఖసహితమైనవిగా ఉన్నాయని అతడు ఒప్పుకొనెను.

ఉదాహరణకు, ఇస్సాకును తాను మోసము చేసిన పిమ్మట, ఏశావు అతనిని చంపునేమో అన్న భయముతో యాకోబు కనాను నుండి పారిపోయెను (27:41–28:5). అటుతరువాత, గొర్రెలకాపరిగా తాను లాబానుకు చేసిన ఇరవై సంవత్సరముల పని కష్టమని మరియు నిర్వీర్యమని రుజువుచేసినది (31:38-42). యాకోబు యొక్క కుటుంబ జీవితము ఉద్రిక్తత మరియు శత్రుత్వమును వర్ణిస్తుంది ఎందుకనగా ఇద్దరు సహోదరీలను వివాహము చేసుకొనుటకు అతడు మభ్యపెట్టబడెను. వారి పనికత్తెలను అతనికి ఉపపత్నులుగా ఇచ్చుటలో, పిల్లలు పుట్టుక వివాదములో ఈ పరిస్థితి మరింత క్లిష్టమైనది (29:31–30:24). కుటుంబము కనానుకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత, యాకోబు యొక్క ఒక్కగానొక్క కుమార్తెయైన దీన చెరిపివేయబడినది. ఈ గొప్ప అన్యాయమునకు ప్రతిస్పందనగా, యాకోబు కుమారులు షెకెము మీద ప్రతీకారము తీర్చుకొనిరి, అది కనానియుల పరిణామాలకు మూలపురుషుల భయముకు దారితీసినది (34:1-31). కుటుంబము అక్కడనుండి వెళ్లుచుండగా, తన ప్రియమైన భార్యయైన రాహేలు, జన్మనిస్తుండగా మరణించెను (35:16-20). తరువాత, తన ప్రియ కుమారుడైన, యోసేపు, వన్య మృగములచే చంపబడెనని నమ్మించబడెను (37:31-35). ఇటీవల సంవత్సరాలలో, కనానులో తన కుటుంబము తీవ్రమైన కరువులో మనుగడకు ఇబ్బందిపడెను (42:1, 2; 43:1, 2). నిజానికి, తన జీవితము చాలా ఇబ్బందితో నిండెను!

అదనముగా, తన **తండ్రులు తాత్కాలిక నివాసముల కాలములో** సాధించిన వాటితో పోల్చుకుంటే [తన] జీవితము యొక్క **సంవత్సరములు** కొన్నేనని యాకోబు తలంచెను. అబ్రాహాము 175 వరకు జీవించెను (25:7), మరియు ఇస్సాకు 180కు చేరుకొనెను (35:28). ఈ మాటలు చెప్పిన తరువాత, **యాకోబు** మరలా **ఫరోను దీవించి** (47:7 చూడండి) మరియు అప్పుడు **తన సాన్నిధ్యము నుండి బయటకు వెళ్లెను.**

వచనము 11. ఫరో ఆజ్ఞను అనుసరించుటలో, **యోసేపు తన తండ్రిని మరియు తన సహోదరులను ఐగుప్తు దేశములోవారికి స్వాస్థ్యమును** ఇచ్చుట ద్వార **నివసింపజేసెను.** "Possession" (స్వాస్థ్యం) అని అనువదించబడిన హెబ్రీ పదము (אֲחֻזָּה, *'achuzzah*) "property" (సొత్తు)ను సూచిస్తుంది.[9] కరువు యొక్క మిగిలిన సంవత్సరములలో ఐగుప్తులో "తాత్కాలికముగా నివసించుట" (47:4) అను సహోదరుల యొక్క అసలు అభ్యర్థనను, యోసేపు దాటివెళ్లెను అని అర్థము. వారు కనాను దేశములో ఉన్నందువలన, ఇప్పుడు హెబ్రీయులు భూస్వాములు, మరియు ఇకపై అక్కడ కేవలం నివాసముండు పరదేశులు కారు.

వారు స్వీకరించిన ఆస్తి **మంచి ప్రదేశములలో, రామెసేస ప్రదేశము** అని వివరించబడినది. వాస్తవానికి, ముందు చెప్పబడిన వాక్యము నైలు డెల్టా ప్రాంతములో ఉత్తమ-నీటి సాగుభూమి అని అర్థముకాదు, ఎందుకనగా, ఆ భూమి

అప్పటికే ఐగుప్తు ప్రజలచే ఆక్రమించబడినది. చాలామంది విదేశీయులు తమ పెద్ద సంఖ్యలో ఉన్న గొర్రెల మందలతో మరియు పశువుల మందలతో వారి పొలాలకు దగ్గరగా స్థిరపడుట అనునది ఐగుప్తు రైతులకు ముప్పుగా అనిపించియుండవచ్చు. "రామెసేస భూమియైన," గోషెను, తూర్పు డెల్టా సరిహద్దు ప్రాంతాలలో ఒకవేళ నిర్ధారణలేని ప్రదేశమై యుండవచ్చు. వ్యవసాయభూమికి ఆదర్శవంతముగా లేనందువలన, సాధారణముగా నివాసితులు వారికి మరియు వారి జంతువులకు తగినన్ని నీటిని, అదేవిధముగా వారి గొర్రెల మందలకు మరియు పశువుల మందలకు పచ్చికను కలిగియున్నారు.

మనకు తెలిసినంతవరకు, "రామెసేస" అను పేరు పంతొమ్మిదవ రాజవంశానికి చెందిన ఫరోలు గౌరవార్థముగా క్రీ.పూ. 1300లో భూమికి అనువర్తించబడినది. ఈ పాలకులలో గొప్పవాడు, ఆ ప్రాంతములో గొప్ప రాజధానియైన పై-రామెసేసను నిర్మించిన రామెసేస II.

నిర్గమమునకు తరువాత తేదీ ఇచ్చేవారు రామెసేస II సమయములోనే ఇశ్రాయేలీయులు ఐగుప్తును విడిచెనని తలస్తున్నారు (క్రీ.పూ. 1290లో). ఈ సందర్భములో, శతాబ్దములకు ముందు యాకోబు యొక్క కుటుంబము స్థిరపడిన ప్రదేశమును గూర్చి సమకాలీన భాషలో వివరిస్తూ, "రామెసేస యొక్క ప్రదేశము" అను భావనను మోషే ఉపయోగించెను.[10] ఏదేమైనా, నిర్గమమునకు ప్రారంభ తేదీలు ఇచ్చేవారు ఆ పేరు యోసేపు సమయములో ఉపయోగించిరని వాపోయారు (క్రీ.పూ. 1445లో).

వచనము 12. ఈ దేశములో స్థిరపడుటకు చేస్తున్న ఏర్పాట్లకు అదనముగా, **యోసేపు తన తండ్రిని తన సహోదరులను తన తండ్రి కుటుంబపు వారికందరికి** సమృద్ధి **ఆహారమును** మరియు ప్రతి కుటుంబమునకు **వారి చిన్నపిల్లల** అవసరములను తీర్చుటకు నిబంధనలను ఇచ్చెను. 45:11లో వాగ్దానమును నెరవేర్చుటకు ఇలా జరిగించెను.

కొనసాగుతున్న కరువు (47:13-26)

గోషెను ఐగుప్తులో తక్కువ జనాభాతో ఉన్న ఎంపిక చేయబడిన ప్రదేశము కావడంతో, తన కుటుంబము యొక్క అవసరములన్ని తీర్చుటలో యాకోబు ఏ విధమైన కష్టమును అనుభవించలేదు. ఏదేమైనా, ఐగుప్తు సమూహాలు సమకూడిన దేశముయొక్క ప్రదేశములలో, పరిస్థితి చాలా తేడాగా ఉన్నది. వారి ఆహార సరఫరా నిలిచిపోయినది. అందువలన, ఐగుప్తును కరువు నుండి క్షేమముగా ఉంచుటకు యోసేపు ఎటువంటి జాగ్రత్తలు తీసుకొనెనో వాటిని గూర్చి వ్యాఖ్యత వివరముగా జ్ఞాపకముచేసెను. దేశము ధాన్యము చేతి ప్రతుల కంటే ఎక్కువ అవసరతలో ఉన్నది; సుదూరము చేరే వ్యవసాయక సంస్కరణలు ఇది అవసరమైయున్నది. ఐగుప్తు ప్రజలకు దేశమునకు మరియు ఫరోకు

సంబంధమును పునర్నిర్మించడంలో వెల్లువెత్తిన వివిధ సంక్షోభాలను వ్యవహరించుటలోని యోసేపు యొక్క పరిపాలనా నైపుణ్యాలను ఇది నొక్కి వక్కాణిస్తుంది.

ఆశలేని ప్రజలు (47:13-19)

[13]కరవు మిక్కిలి భారమైనందున ఆ దేశమందంతటను ఆహారము లేకపోయెను. కరవువలన ఐగుప్తు దేశమును కనాను దేశమును క్షీణించెను. [14]వచ్చినవారికి ధాన్యమమ్ముటవలన ఐగుప్తు దేశములోను కనాను దేశములోను దొరికిన ద్రవ్యమంత యోసేపు సమకూర్చెను. ఆ ద్రవ్యమంతటిని యోసేపు ఫరో నగరులోనికి తెప్పించెను. [15]ఐగుప్తు దేశమందును కనాను దేశమందును ద్రవ్యము వ్యయమైన తరువాత ఐగుప్తీయులందరు యోసేపునొద్దకు వచ్చి—మాకు ఆహారము ఇప్పించుము, నీ సముఖమందు మేమేల చావవలెను? ద్రవ్యము వ్యయమైనది గదా అనిరి. [16]అందుకు యోసేపు—మీ పశువులను ఇయ్యుడి; ద్రవ్యము వ్యయమైపోయిన యెడల మీ పశువులకు ప్రతిగా నేను మీకు ధాన్యమిచ్చెదనని చెప్పెను, కాబట్టి వారు తమ పశువులను యోసేపునొద్దకు తీసికొనివచ్చిరి. యోసేపు గుఱ్ఱములను గొఱ్ఱల మందలను పశువుల మందలను గాడిదలను తీసికొని వారికి ఆహారమిచ్చెను. [17]ఆ సంవత్సరమందు వారి మందలన్నిటికి ప్రతిగా అతడు వారికి ఆహారమిచ్చి సంరక్షించెను. [18]ఆ సంవత్సరము గతించిన తరువాత రెండవ సంవత్సరమున వారు అతని యొద్దకు వచ్చి ఇది మా యేలినవారికి మరుగుచేయము; ద్రవ్యము వ్యయమై పోయెను, పశువుల మందలును ఏలినవారి వశమాయెను, ఇప్పుడు మా దేహములును మా పొలములును తప్ప మరి ఏమియు ఏలినవారి సముఖమున మిగిలియుండలేదు. [19]నీ కన్నుల యెదుట మా పొలములును మేమును నశింపనేల? ఆహారమిచ్చి మమ్మును మా పొలములను కొనుము; మా పొలములతో మేము ఫరోకు దాసులమగుదుము; మేము చావక బ్రదుకునట్లును పొలములు పాడైపోకుండునట్లును మాకు విత్తనము లిమ్మని అడిగిరి.

వచనము 13. కరవు కొనసాగుతూ ధాన్యము తగ్గుతూ ఉండగా పరిస్థితి మరింత విషాదముగా మారినది. అతిత్వరలో, **కరవు** మిక్కిలి భారమైనందున **ఆ దేశమందంతటను ఆహారము లేకపోయెను.** రెండు దేశములలో **ఐగుప్తు దేశములో మరియు కనాను దేశములో** ఇది వాస్తవము. స్పర్శించే వివరణచే, అది **కరవు మూలముగా** నిరీక్షణలేక **నశించే** (బాధపడే) ఒక వ్యక్తి వలె ఉన్నదని, రచయిత దేశమును మానవీకరించాడు.

వచనము 14. ఇప్పటికీ, యోసేపు యొక్క దర్శకత్వములో నిల్వ చేసిన సమృద్ధి ధాన్య సరఫరా వలన ఐగుప్తు యొక్క పరిస్థితి నిస్సహాయము కాలేదు. ఆహారము కొరకు ఆశ లేనివారిగా ప్రజలు ఉన్నప్పుడు, **యోసేపు** దానిని

అందజేసెను మరియు వారు **కొనుక్కొనిన ధాన్యము వలన ఐగుప్తు దేశములోను మరియు కనాను దేశములోను ద్రవ్యమంత** సమకూర్చెను. అతడు ప్రభుత్వములో, గొప్ప రాజకీయ శక్తి కలిగిన స్థానములో ఉన్నప్పటికీ, ఆ అపాయ సమయములలో తననుతాను వృద్ధి చేసుకొనుటకు ఏ ప్రయత్నము చేయలేదు; బదులుగా, అతడు సేకరించిన **డబ్బు** అంతయు నమ్మకముతో **ఫరో ఇంటికి తెచ్చెను.** దీనంతటి తరువాత, ఐగుప్తు దేశమంతా ధాన్యమును కూర్చుకొనుటకు సౌకర్యముగా ఉండుటకు కొట్టులను నిర్మించుటకు పెద్ద మొత్తములో డబ్బును రాజు ఉపయోగించెను; ఇప్పుడు ప్రభుత్వ కొట్లలో నుండి ధాన్యము కొనుగోలు చేయుటకు ప్రజలు డబ్బును ఖర్చుచేస్తున్నారు.

వచనము 15. సమయము గతించిన తరువాత, **ఐగుప్తు దేశములో మరియు కనాను దేశములో** ఉన్న ప్రజలు వారి డబ్బునంతా ఖర్చుపెట్టి భయంకరమైన పరిస్థితిలో ఉన్నారు. అప్పుడు **ఐగుప్తీయులు** ఆహారము కొరకు **యోసేపునొద్దకు వచ్చిరి. మాకు ఆహారము ఇప్పించుము, నీ సముఖమందు మేమేల చావవలెను? ద్రవ్యము వ్యయమైనదిగదా** అని అభ్యర్ధిస్తూ తన యొక్క కటాక్షముపై పరిపూర్ణముగా వారు ఆధారపడిరి.

వచనము 16. వారికి ద్రవ్యము లేనందువలన, **మీ పశువులను ఇయ్యుడి; మీ పశువులకు ప్రతిగా నేను మీకు ధాన్యమిచ్చెదను** అని యోసేపు జవాబిచ్చెను. ఇలా అడుగుట కఠినముగా కనిపించవచ్చు; కానీ దేశములో లేమికలిగిన ఇట్టి సమయములో, ప్రజల యొక్క జీవితాలు తరాజులో వేలాడుతున్నప్పుడు, కొన్ని విపరీత చర్యలు తీసుకోవాలి.

వచనము 17. ప్రతిస్పందనగా, ప్రజలు **యోసేపునొద్దకు వారి పశువులను తీసుకొని వచ్చెను**, మరియు అతడు **గుఱ్ఱములు**[11] **మరియు గొఱ్ఱల మందలు పశువుల మందలు మరియు గాడిదలకు ప్రతిగా** వారికి ఆహారమిచ్చెను. ఈ ఒప్పందమునకు ఫలితముగా యోసేపు **ఆ సంవత్సరమందు వారి మందలన్నిటికి ప్రతిగా అతడు వారికి ఆహారమిచ్చి సంరక్షించెను.**

ఈ కథనమును సూటిగా పరిస్తే అది తీవ్రమైనదిగా కనిపించుటే కాదు, కానీ ఇది కొన్ని తీవ్రమైన ప్రశ్నలను కూడా లేవనెత్తుతుంది. మొదటిగా, ఒకసారి కరువు మరియు క్షామము సద్దుమనిగినప్పుడు, నాగలితో దున్నుటకు జంతువులు లేకుండా మరియు వారి మనుగడ కోసం సహాయపడే ఇతర అవసరమైన పనులను ఎలా నేలను సాగుచేసిరి? రెండవది, గొఱ్ఱలు మందలు పశువుల మందలు ఆహారము కొరకు పాలు మరియు మాంసము, అదేవిధముగా దుస్తుల, చెప్పుల కొరకు ఉన్ని మరియు వాటి తోలు, మరియు ఇతర అవసరమైన వస్తువులను అందించేవి. ఒకవేళ ఐగుప్తు ప్రజలను వారి జంతువులన్నిటినీ విడిచిపెట్టమని బలవంతము చేస్తే, ప్రజల అవసరాలను తీర్చే విషయంలో ఈ విధానము అజ్ఞానమైనది అలాగే దయలేనిది అని అనిపించవచ్చు. మూడవది, ఒకసారి యోసేపు విదేశీయులైన తన సొంత కుటుంబము వారి జంతువులన్నిటిని

అనుమతిన్చేనని ఐగుప్తు ప్రజలు కనుగొనినట్లయితే, వారు వారి ఉన్నతాధికారిని వ్యతిరేకించి మరియు రాజు యొక్క వ్యవహార నిర్వహణలో అన్యాయము చేసినవానిగా గుర్తించేవారు.

అదే సమయంలో అనేకమంది పండితులు పైన ఉన్న సమస్యలను గూర్చి చర్చించుట ఆపి మరియు వాటిని నివారిస్తుండగా, కొందరు వాటిని ఆమోదయోగ్యమైన పద్ధతిలో ఎదుర్కొంటున్నారు. వారి జంతువులన్నిటిని అమ్మి మరియు వదిలి రాజధానిలో రాజుతో బదులు, యోసేపు యొక్క ఆధ్వర్యములో అని, ఆ వాక్యము యొక్క అర్థము, అవసరమైన వారికి ఫరో వారి పశువులను తాకట్టులో పెట్టుకొని మరియు కరువు ముగిసిన తరువాత వారిమీద చెల్లింపులు వేయుటకు అంగీకరించెను. ఈలోగా, వారి కుటుంబాల సంక్షేమానికి వారు వాటిని ఉపయోగించుకొనెను.[12]

వచనము 18. ఆ సంవత్సరము గడిచిన తరువాత అను పరిశీలనతో వాక్యము కొనసాగుతూ, **తరువాత రెండవ సంవత్సరమున** ఐగుప్తు ప్రజలు యోసేపు యొద్దకు వెళ్లెను. హెబ్రీ అక్షరాలా "రెండవ సంవత్సరము" అని చెబుతుంది, కానీ ఇది ఏ సంవత్సరమో అస్పష్టముగా ఉంది. ఇది కరువు యొక్క రెండవ సంవత్సరము అయి ఉండదు, ఎందుకంటే యాకోబు మరియు తన కుటుంబము ఆహారము కొరత వచ్చిన తరువాత మూడవ సంవత్సరము వరకూ వారు ఐగుప్తునకు వెళ్లలేదు (41:54—42:3; 43:1, 2, 15; 45:21-25; 46:1-7). వారు వచ్చినప్పటి నుండి ఎంతకాలము గడిచెను అన్నది వాక్యము తెలుపుటలేదు. అదే విధముగా ఐగుప్తు ప్రజలకు వారి ఆహారము మరియు ధనము అంతయు అయిపోవుయినప్పుడు వారి యొక్క అన్ని జంతువులు ఫరోకు అమ్మే (లేదా బహుశా తాకట్టుపెట్టు) అవసరం ఏర్పడుటకు ఎన్ని సంవత్సరములు పట్టేనో మనకు కుడా తెలియదు (47:13-17).

తరువాతి సంవత్సరములో ప్రజలు మరలా యోసేపు యొద్దకు వచ్చి మరియు తెలిపినప్పటి సంఘటనను వాక్యము సూచిస్తుంది, **ఇది మా యేలినవారికి మరుగు చేయము; ద్రవ్యము వ్యయమైపోయెను, పశువుల మందలు ఏలినవారి వశమాయెను, ఇప్పుడు మా దేహములును మా పొలములును తప్ప మరి ఏమియు ఏలినవారి సముఖమున మిగిలియుండలేదు.** "దేహములు" גְּוִיָּה (*g*ᵉ*wiyyah*) యొక్క ఒక బహువచన రూపముగా అనువదింపబడెను, ఒక హెబ్రీ పదము కొన్ని సార్లు "మొండెము"ను సూచిస్తుంది (1 సమూ. 31:10; నహూము 3:3). బహుశా ఈ పదము నిరాశతో కూడిన వారియొక్క పరిస్థితిని సూచించుటకు ఉపయోగింపబడెను.

వచనము 19. తరువాత **నీ కన్నుల యెదుట మా పొలములు మేమును నశింపనేల?** అని ప్రజలు అడిగెను. వేరే మాటలలో, వారు అందరు నశించుట వలన యోసేపునకు లేదా ఫరోకు ఎటువంటి ప్రయోజనము లేదని వారు చెప్పుచున్నారు. అందువలన, వారు **ఆహారమిచ్చి మమ్ము మా పొలములను కొనుము; మా పొలములతో మేము ఫరోకు దాసులమగుదుము; మేము చావక బ్రదుకునట్లును**

పొలములు పాడైపోకుండునట్లును మాకు విత్తనములిమ్మని అడిగిరి. ఇది ఐగుప్తు పరాజయమునకు భయంకరమైన దుస్థితి యొక్క చిత్రముగా ఉంది: వారు జీవించడానికి వారిని వారియొక్క భూములను ఫరోకు ఇచ్చుటకు సిద్ధపడ్డారు, అది బానిసలుగా బ్రదుకుట అయినా సరే. "విత్తనములు" కోసం అభ్యర్థించుట అనేది కరువు యొక్క ముగింపు సుచిస్తూ మరియు పంటను పెంచుటకు నిరీక్షణ వైపునకు చూపుతుంది.

యోసేపుచే స్థాపించబడిన క్రొత్త రాజరిక పన్ను (47:20-26)

[20]అట్లు యోసేపు ఐగుప్తు భూములన్నిటిని ఫరోకొరకు కొనెను. కరవు వారికి భారమైనందున ఐగుప్తీయులందరు తమ తమ పొలములను అమ్మివేసిరి గనుక, భూమి ఫరోది ఆయెను. [21]అతడు ఐగుప్తు పొలిమేరలయొక్క యీ చివరనుండి ఆ చివర వరకును జనులను ఊళ్లలోనికి రప్పించెను. [22]యాజకుల భూమి మాత్రమే అతడు కొనలేదు, యాజకులకు ఫరో బత్తెములు నియమించెను. ఫరో ఇచ్చిన బత్తెములవలన వారికి భోజనము జరిగెను గనుక వారు తమ భూములను అమ్మలేదు.

[23]యోసేపు—ఇదిగో నేడు మిమ్మును మీ భూములను ఫరోకొరకు కొనియున్నాను. ఇదిగో మీకు విత్తనములు; పొలములలో విత్తుడి. [24]పంటలో అయిదవ భాగము మీరు ఫరోకు ఇయ్యవలెను. నాలుగు భాగములు పొలములలో విత్తుటకును మీకును మీ కుటుంబపువారికిని ఆహారమునకును మీ పిల్లలకు ఆహారమునకును మీపై యుండునని ప్రజలతో చెప్పగా [25]వారు—నీవు మమ్ము బ్రదికించితివి, ఏలినవారి కటాక్షము మా మీదనుండనిమ్ము; ఫరోకు దాసులమగుదుమని చెప్పిరి. [26]అప్పుడు అయిదవ భాగము ఫరోదని నేటివరకు యోసేపు ఐగుప్తు భూములను గూర్చి కట్టడ నియమించెను, యాజకుల భూములు మాత్రమే వినాయింపబడెను. అవి ఫరోవి కావు .

వచనములు 20-22. ఈ వచనములు **యోసేపు**నకు ప్రజల ప్రతిపాదన యొక్క ఫలితాలను సంగ్రహిస్తున్నాయి. అతడు **ఐగుప్తు భూములన్నిటిని ఫరో కొరకు కొనెను** ఎందుకంటే **కరువు భారమైనందున ఐగుప్తీయులందరూ తమ పొలములను** అమ్మివేయుటకుసైతము తెగించెను. ఫలితముగా, **భూమి ఫరోది ఆయెను** (47:20). తదుపరి ప్రకటన తరువాత యోసేపు ఐగుప్తు భూమి అంతటిని ఫరో కొరకు కొనుగోలును వివరిస్తుంది: NASB ప్రకారము, అతడు **తొలగించి** ఐగుప్తు ప్రజలను **ఐగుప్తు పొలిమేరలయొక్క యీ చివర నుండి ఆ చివర వరకును జనులను ఊళ్లలోనికి రప్పించెను** (47:21; 47:23, 24 యొక్క వివరణను చూడండి). మరొకవైపు, **యాజకులు** యోసేపు యొక్క రాజ శాసనమునకు ప్రభావితం కాలేదు; **అతడు** వారి **భూమిని మాత్రము కొనలేదు** ఎందుకంటే వారికి **ఫరో నుండి** ఆహార **ఒక**

కేటాయింపును కలిగి యుండెను (47:22). అందువలన, ఆ ప్రత్యేక దానము మరియు వారు తమ భూములను విక్రయించుటకు బలవంతము చేయలేదు గనుక **వారు బ్రదికిపోయారు.**[13]

వచనములు 23, 24. యోసేపు సాధారణ ఐగుప్తీయుల భూములన్నిటినీ కొనుగోలు చేసెను తరువాత అతడు ఐగుప్తులోని ఒక భాగములో నుండి మరొక భాగములో ఉన్న పట్టణములకు వారిని తరలించాడని హెబ్రీ వాక్యములో 47:21 తెలుపుతుంది. అయితే, ఇది 47:23కు విరుద్ధముగా ఉన్నట్లు కనబడుతుంది, ఇక్కడ **యోసేపు** ప్రజలకు **విత్తనములు** ఇచ్చి **పొలములలో విత్తుడని** వారిని ఆదేశించెను అని చెప్పబడింది. పంట సమయములో, వారు **అయిదవ భాగము ఫరోకు ఇయ్యవలెను,** కాని మిగిలిన భాగములు పొలములో **విత్తనముల కొరకు** మరియు వారి **కుటుంబపువారికిని మరియు . . . పిల్లలకు ఆహారము** అందించుట కొరకు ఉపయోగించవలెను.

ఫరో కొరకు భూమిని కొన్న తరువాత యోసేపు ఏమి చేసెను? అతడు ప్రజలందరినీ వారి భూముల నుండి తొలగించి పట్టణములలోనికి తరలించెనా (47:21)? అయిన యెడల, వారి కుటుంబపువారికి ఆహారము అందించుటకుగాను వారికి విత్తనములు ఇచ్చి పొలములో విత్తమని ఎందుకు ఆదేశించెను? నియమానుసారముగా, Masoretic Text (MT), ఇతర ప్రాచీన సాక్ష్యము కన్నా మరింత ఖచ్చితమైన అవగాహన కల్పిస్తుంది; కానీ తేటగా 47:21లోని సందర్భము కాదు. MTని అనువదించుటకు బదులు, NIV సమరియ పంచఖండములు మరియు LXXలోని ఈ వచనము యొక్క వాక్కులను ప్రతిబింబిస్తుంది. ఈ పురాతన ఆధారము ప్రజలందరినీ పట్టణాలకు పంపడము గురించి ఏమీ మాట్లాడవు. దీనికి విరుద్ధముగా, అవి చెప్పేది, “యోసేపు ఐగుప్తు యీ చివర నుండి ఆ చివర వరకూ ప్రజలను దాసులుగా తగ్గించెను.”[14] చివరి ఫలితముగా, ఫరో భూమిలో నివసిస్తూ, ఐగుప్తీయులు కౌలు రైతులు అయ్యారు. వారు పంటలోని 20 శాతం అతనికి ఇవ్వాలి మరియు మిగిలిన 80 శాతం వారికొరకు ఉంచుకోవాలి.

వచనము 25. ఒకవేళ యోసేపు ప్రజలందరిని పట్టణాలకు తరలించినట్లయితే, వారు నిరాశ్రయ బిచ్చగాళ్లవలె ఉండేవారు, వారు **నీవు మమ్ము బ్రదికించితివి!** అని చెప్పి మరియు వారు ఫరోకు దాసులము అని సమర్పించుకొని యోసేపును ప్రశంసించేవారు కాదు. వారు రాజుకు బానిసలుగా చేయబడినందుకు ప్రజలు సంతోషించుట ఎవరైనా విన్నారా? ఈ రకమైన చర్య ఖచ్చితముగా చరిత్ర వ్యాప్తముగా బానిసత్వ లక్షణము కాదని, మరియు యోసేపు కరువు కాలములో ఐగుప్తు ప్రజలపట్ల అనుసరించిన విధానము కొంతమంది రచయితల మదిలో ప్రతికూలతకు కారణమైంది. అతడు తన చర్యలలో కపటత గలవాడని ఆరోపించబడెను. మొదటిగా, అతడు తన కుటుంబము నిమిత్తము కొంత

ఉత్తమమైన భూమిని స్వాధీనపరచుకొనుటకు ఫరోతో ఏర్పాట్లు, సమృద్ధిగా అన్ని సరుకులు పొందుకొనుటకు, వారి జంతువులను ఉంచుకొనుటకు, మరియు ఐగుప్తులో ఒక స్వాతంత్ర ప్రజలుగా ఉండునట్లు ఏర్పాటు చేసుకొనెను. రెండవది, అతడు ఆహారమునకు ప్రతిగా ఐగుప్తు ప్రజల ద్రవ్యమంతటిని తీసుకొనెను; మరియు వారి ద్రవ్యము అయిపోయినప్పుడు, వారి జంతువులన్నిటినీ తీసుకొనెను. చివరిగా, అతడు వారి భూములను తీసుకొని వారి స్వాతంత్ర్యమును రద్దుచేసి వారిని బానిసలుగా చేసెను.[15]

పురాతన బైబిలు కాలములో బానిసత్వం నిరాశ్రయులైన ఋణస్థులకు సహాయపడే ఒక ఆమోద యోగ్యమైన ఉపకార మార్గము. వారు ఒకవేళ యజమానునితో శ్రద్ధగా మరియు నమ్మదగిన సేవకులుగా ఉంటే, వారు మంచి సౌకర్యవంతమైన జీవితం పొందుకుంటారు. అతడు తన యజమాని యొక్క భార్య తప్పుగా ఆరోపించక ముందు యోసేపు పోతీఫరుతో ఇటువంటి పరిస్థితిని కలిగియున్నాడు (39:1-5). అబ్రాహాము తన ఇంట్లో పుట్టిన 318 మంది పురుషులతో మంచి సంబంధం కలిగి యున్నట్లు తెలుస్తుంది (14:14), మరియు మరి ప్రత్యేకముగా ఇస్సాకునకు ఒక భార్యను వెదకుటకు హారానుకు పంపబడిన తన అత్యంత నమ్మకస్తుడైన సేవకుడు/బానిస[16] (24:1-67). తరువాత మోషే యొక్క ధర్మశాస్త్రము క్రింద, ఒక వ్యక్తి తనను తాను ఒక ఋణము చెల్లించడానికి ఆరు సంవత్సరాలు ఒప్పందము ప్రకారము బానిసగా అమ్ముకొనవచ్చు. ఒక తాత్కాలిక బానిస స్వేచ్ఛను అంగీకరించుటకు బదులుగా శాశ్వత బానిసగా అవ్వవచ్చు. అటువంటి అవకాశం మనుష్యులకు స్వేఛ్ఛ ఇచ్చు దానికంటే వారికి మరియు వారి కుటుంబాలకు మరింత ఆర్థిక భద్రత ఇచ్చింది (నిర్గమ. 21:1-6; ద్వితీ. 15:12-17).[17]

వచనము 26. యోసేపు క్రింద, ఐగుప్తీయులు భూమిని సాగుచేసి మరియు వారి పంట విలువలో 80 శాతం ఉంచుకొనుటకు బానిసత్వం అనుమతించింది. ఇది ఇశ్రాయేలీయులు తరువాత నిర్గమమునకు ముందు అనుభవించిన అసంబద్ధమైన బానిసత్వము ఎమాత్రమును కాదు. ఈ ప్రజలు యోసేపును వారి యొక్క దయగల రక్షకునిగా చూసారు. అందువలన, యోసేపు తన ఉదార విధానమును **కట్టడగా చేసెను** అది **ఐగుప్తు భూములన్నిటికిని** వర్తించును. వ్యాఖ్యాత ప్రకారము, అది **నేటికీ చెల్లుబాటులో** ఉంది. **ఫరోకు ఐదవ** వంతు ఇచ్చుట అను యోసేపు విధానము ముందుకు కొంత కాలంపాటు కొనసాగింది అని ఇటువంటి ఒక పదజాలము సూచిస్తుంది. ఐగుప్తు ప్రజలలో **కేవలము యాజకుల యొక్క భూమికి** మాత్రమే మినహాయింపు ఉంది, అవి **ఫరోవి కావు.**

మక్పేలా గుహలో సమాధి చేయమని యాకోబు యొక్క విన్నపము (47:27-31)

[27]ఇశ్రాయేలీయులు ఐగుప్తుదేశమందలి గోషెను ప్రదేశములో నివసించిరి. అందులో వారు ఆస్తి సంపాదించుకొని సంతానాభివృద్ధి పొంది మిగుల విస్తరించిరి.

[28]యాకోబు ఐగుప్తుదేశములో పదునేడు సంవత్సరములు బ్రదికెను. యాకోబు దినములు, అనగా అతడు జీవించిన సంవత్సరములు నూటనలుబదియేడు. [29]ఇశ్రాయేలు చావవలసిన దినములు సమీపించినప్పుడు అతడు తన కుమారుడైన యోసేపును పిలిపించి—నా యెడల నీకు కటాక్షమున్నయెడల దయచేసి నీ చెయ్యి నాతొడక్రింద ఉంచి నా యెడల దయను నమ్మకమును కనుపరచుము; ఎట్లనగా నన్ను ఐగుప్తులో పాతిపెట్టకుము. [30]నా పితరులతో కూడ నేను పండుకొనునట్లు ఐగుప్తులోనుండి నన్ను తీసికొనిపోయి వారి సమాధిలో నన్ను పాతిపెట్టుమని అతనితో చెప్పెను. [31]అందుకతడు—నేను నీ మాట చొప్పున చేసెదననెను. మరియు అతడు—నాతో ప్రమాణము చేయుమన్నప్పుడు యోసేపు అతనితో ప్రమాణము చేసెను. అప్పుడు ఇశ్రాయేలు తన మంచపు తలాపిమీద వంగి దేవునికి నమస్కారము చేసెను.

వచనము 27. ఇచ్చట రచయిత **ఇశ్రాయేలీయులు ఐగుప్తు దేశము నందు** నివాసము చేయుట, ముఖ్యముగా **గోషేను నందు** అనే రెండు ప్రత్యేకమైన విషయాలను చేర్చెను. ఫరోకు చెందిన భూమికి కౌలుదారులుగా ఉన్న ఐగుప్తీయుల వలె కాక, పరదేశులైన ఇశ్రాయేలీయులు **దానిలో శ్వాస్త్యమును పొందుకొనిరి**; వారు **బహుగా ఫలించి అత్యధికముగా ప్రబలిరి.** ఆ రెండవ అంశము యాకోబు యొక్క డెబ్బై మంది (46:27) సంతానము, దేవుడు వాగ్దానము చేసిన రీతిగా (12:2; 17:4-8; 28:3, 4, 14; 35:11), ఒక దేశముగా మారునంతగా విస్తరించిన అనేక సంవత్సరాల తరువాత వ్రాయబడి ఉండవచ్చు (నిర్గమ. 1:7; 20; 12:40). యాకోబు కుమారుల యొక్క కలహము, అసూయ, పాపములు మరియు నేరములు బట్టి కాకుండా, దేవుడు ఈ భూమి మీద ఉన్న కుటుంబాలన్నిటినీ దీవించుటకు దేవుడు తన పనిని కృపతో కొనసాగించెను (12:3).

వచనము 28. ఈ వచనములో సంధర్బము మార్పు చెందును. **యాకోబు ఐగుప్తు దేశములో పదిహేడు సంవత్సరములు బ్రతికెను. యాకోబు జీవించిన దినములు నూట నలువదియేడు ఏండ్లు** అను మాట ద్వారా రచయిత యాకోబు యొక్క జీవిత కాలమును గూర్చిన మరొక విషయమును సంభాషించెను. అనేక సంవత్సరముల శ్రమ, వేదన, యాకోబుకు చిట్టచివరికి తన కుటుంబముతోను, దేవునితోను సమాధానము దొరకెను. యోసేపు ఐగుప్తులో ఉన్నపుడు యాకోబును గూర్చి ప్రస్తావించని రచయిత మరలా పదిహేడు సంవత్సరాల చరిత్రను తప్పించి

మాట్లాడుచుండెను.

కొందరు వ్యాఖ్యానవేత్తలు యాకోబు యొక్క మరణమును గూర్చిన ప్రస్తావన, అతని మరణానికి చాలా ముందే ప్రస్తావించుటను బట్టి ఆశ్చర్యమును వ్యక్తము చేసిరి (49:33). ఇది కథకుడు అనుసరించిన పద్ధతి నుండి తొలగినప్పటికి, అబ్రాహాము యొక్కయు (25:7, 8) మరియు ఇస్సాకు యొక్కయు (35:28, 29) మరణములను గూర్చి ప్రస్తావించుట, ఈ సమయములో సరియైనది అని అనిపించును. 15:13లో అబ్రాహామునకు దేవుడు బయలుపరచిన రీతిగా, యాకోబు యొక్క కుటుంబము ఐగుప్తు దేశములో అనేక సంవత్సరములు ఉండవలెనను విషయమును 47వ అధ్యాయము సూచించును. మరోవైపు, యాకోబు యొక్క గమ్యము ఆ దేశములో కాదు. నోవాహునకు బయట ఉన్న భయంకరమైన విపత్తు నుండి తప్పించుకొనుటకు ఓడ ఏలాగున సహాయపడెనో అదేరీతిగా యాకోబునకు ఐగుప్తు కుడా అంతే. సమాధిలో ఉన్న ఎముకల ద్వారా మాత్రమే అతడు ప్రాతినిధ్యం కలుగి ఉన్నను, దేవుడు అబ్రాహామునకును మరియు అతని భావితరాలకు వాగ్దానము చేసిన వాగ్దాన భూమిలో తిరిగి వచ్చి దేవుని విమోచన కార్యములో పాలుపొందగోరెను.[18]

వచనము 29. ఇశ్రాయేలు చావవలసిన దినములు సమీపించినప్పుడు అతడు తన కుమారుడైన యోసేపును పిలిపించెను. అతడు సాధారణముగా ఒక తండ్రి తన కుమారుని సంబోధించినట్లు కాక, అతనిపై అధికారిగా సంబోధించెను. యోసేపు ఐగుప్తునకు ఒక శక్తివంతమైన పరిపాలకునిగా ఉండెను గనుక అతని చేతిలోనే తన కుటుంబ భవిష్యత్తు ఉన్నదని యాకోబు గుర్తించెను. **నా యెడల నీకు కటాక్షము ఉన్నయెడల దయచేసి నా తోడ క్రింద ఉంచి నా యెడల దయను, నమ్మకమును కనపరచుము; ఎట్లనగా నన్ను ఐగుప్తులో పాతిపెట్టకుము** అని యాకోబు అతని వేడుకొనెను. ఇటువంటి గంభీరమైన చర్య అబ్రాహామునకును అతని దాసునుకిని జరిగిన ప్రమాణములో జరిగెను (24:2, 3, 9). యాకోబు చనిపోక మునుపు, తాను ఐగుప్తులో పాతిపెట్టబడనని ఒక ప్రమాణము యోసేపు వద్ద నుండి పొందగోరెను.

వచనము 30. తరువాత యాకోబు, **నా పితరులతో కుడా నేను పండుకొనునట్లు ఐగుప్తులోనుండి నన్ను తీసుకొనిపోయి వారి సమాధిలో నన్ను పాతిపెట్టుమని-** అనగా మక్పేలా గుహయొద్ద అని యోసేపుతో అనెను (23:19; 25:9, 10; 49:29-32). ఈ మాట అతనికి తన తాతయైన అబ్రాహాముతోను, తన తండ్రియైన ఇస్సాకుతోను ఉన్న బంధుత్వమును చూపును. **నీ మాట చొప్పున చేసెదను** అని యోసేపు తన తండ్రితో చెప్పెను.

వచనము 31. యాకోబునకు అది చాలక, **నాతో ప్రమాణము చేయుము** అని చెప్పెను. అందువలన యోసేపు తన చేతిని తన తండ్రి తోడ క్రింద పెట్టి **ప్రమాణము చేసెను.**

NASBలో, **అప్పుడు ఇశ్రాయేలు దేవుని ఆరాధించుటకు తన మంచపు తలాపి మీద వంగెను** అని వ్రాయబడెను. “ఆరాధించుటకు” అను ఈ మాట అనువాదకులు

ఒక భావమును చూపించుటకు వాడిరి. అయితే, “వంగెను” అను మాటకు హెబ్రీ పదము (שָׁחָה, *shachah*), మనుష్యులకు చేసే గౌరవసూచక నమస్కారమును తెలుపును (23:7; 33:3,6). ఈ పదజాలము, యాకోబు యోసేపు యెదుట అతడు తన పైనున్న అధికారిగా గుర్తించి తల వంచెను అనే అర్థము ఇచ్చును (47:29). చివరిగా, తన తండ్రి యొక్క కోరికను నేరవేర్చగల శక్తి కుడా గలవాడు అతడే. ఈ వ్యాఖ్యానమును అంగీకరించువారు ఇది యోసేపునకు 37:9, 10లో వచ్చిన కలలో తన తండ్రి (సూర్యునికి గుర్తు) తన ముందు ఏదో ఒక రోజున తల వంచవలెను అనే భావము ఇక్కడ నేరవేరెనని భావింతురు.

అంతేకాక, *shachah* అను ఈ పదము, ఆరాధనలో దేవుని ముందు తల వంచుటను కూడా సూచించును (22:5; 24:26, 48). యాకోడు తన చివరి కోరిక దేవుని తీర్చవలెనని దేవుని స్తుతిస్తూ తల వంచి ఉండవచ్చు. LXX ప్రకారం, హెబ్రీ పత్రిక యొక్క గ్రంధకర్త ములపురుషుని యొక్క చర్యను దేవుని ఆరాధించుటగా అర్థం చేసుకొనెను. “విశ్వాసమును బట్టి యాకోబు అవసాన కాలమందు యోసేపు కుమారులలో ఒక్కొక్కరినీ ఆశీర్వాదించి తన చేతి కర్ర మొదలు మీద ఆనుకొని దేవునికి నమస్కారము చేసెను [προσκυνέω, *proskuneō*]” (హెబ్రీ 11:21) అని వ్రాసెను.

NASB నందు యాకోబు తన “మంచపు తలాపి మీద” వంగి దేవునికి నమస్కారము చేసెను అని వ్రాయబడెను. హెబ్రీ భాషలో (מטה, *mth*) అను పదమునకు NIV లో ఉన్నట్టు “మంచము” (מִטָּה, *mittah*) లేక “చేతి కర్ర” (מַטֶּה, *matteh*) అనియు అనువాదము చేయబడెను. ఇంచుమించు క్రీ.శ. 800 నందు Masoretic రచయితలు ఈ పదమునకు “మంచము” అనువదించిరి. కానీ, Samaritan Pentateuch నందు “చేతి కర్ర” అనియు LXX లో (ῥάβδος, *rhabdos*) అనియు అనువాదించిరి. హెబ్రీ 11:21 నందు LXX కు అనుగుణంగా యాకోబు “తన చేతి కర్రపై ఆనుకొనెను” అని వ్రాయబడెను.

31 వ వచనము సరిగా అర్థముకానప్పటికీ, యాకోబు తన జీవితమును సమాదానముతో ముగింపబోవుచున్నాడని తెలియును. తన కుటుంబమంతా తిరిగి కలుసుకొనెను, తాను ఆరాధించిన దేవుడు తన వాగ్దానమును నెరవేర్చుటలో నమ్మదగినవాడని తెలుసుకొనెను.

అన్వయము

జ్ఞాన మార్గము (47:1-26)

దేవుడు ఎల్లప్పుడూ ఈ భూమిమీదను మరియు సకల జీవుల మీదను మానవుని యొక్క అధికారమును గూర్చి ఆలోచన కలిగియుండెను. దేవుడు మొట్టమొదటిగా, మానవుని (పురుషునిగాను మరియు స్త్రీనుగాను)

సృష్టించినప్పుడు, వారిని తన రూపంలో చేసుకొనెను. “సముద్రపు చేపల మీదను, ఆకాశ పక్షులమీదను, భూమి మీద పరాకు ప్రతి జంతువు మీదని అధికారము ఇచ్చెను” (1:26). “దేవుడు వారిని ఆశీర్వదించి”, “మీరు ఫలించి అభివృద్ధి చెంది భూమిని నిండించి దానిని లోపరచుకొనుడి అని చెప్పెను.” సృష్టి క్రమములో చెప్పబడిన రీతిగా ఈ జ్ఞానము గల పాలన ప్రతీ మొక్కను మరియు జంతువుపైనను “భూమిపై సంచరించు ప్రతీ జీవిపైన” ఉండెను (1:28). దేవుడు ఆ మొదటి ప్రజలకు ప్రజలమీద, సమాజము మీద అవి ఆ దినమందు లేనదున వాటిపై ప్రత్యేక అధికారము ఇవ్వలేదు. ఆదాము మరియు అవ్వల మొదటి భాద్యత వారి వ్యక్తిగత ఆలోచనల మీదను మరియు క్రియ మీదను ఏలుటలో కలిగియుండిరి. వారికి ఆ కావలసిన జ్ఞానము ఎక్కడ దొరకును?

జ్ఞానము మనలను సృజించిన దేవుని యొద్ద నుండి వచ్చును. మనలను తన రూపంలో చేసినందున, మంచి మరియు చెడులు గూర్చిన ప్రాధమిక సూత్రాలు మన హృదయంలో ఉంచెను (రోమా. 1:18-25). దేవుడు తన చిత్తమును మొదట ఆదామునకు మరియు తరువాతి కాలములో మోషేకును మరియు ప్రవక్తలకును తన ప్రత్యక్షతల ద్వారా జ్ఞానమును బయలు పరచెను (హెబ్రీ 1:1, 2). మనము అతి కష్ట సమయాలలో దేవునికి మనము మొర్రపెట్టిన యెడల, ప్రార్థనకు జవాబిచ్చుట ద్వారా జ్ఞానము మనకు వచ్చును (యాకోబు 1:5, 6).

జ్ఞానము దేవునిని గూర్చిన సత్యమును తెలుసుకొనుటపై ఆధారపడును, కానీ అది మన జీవితములో క్లిష్ట పరిస్థితులలో దేవుని సత్యమును ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో తెలుసుకొనుట కుడా అవసరము. జ్ఞానము మానవుని మిగిలిన సృష్టము నుండి ప్రత్యేకపరచును. జంతువులు మంచి, చెడులను గూర్చిన ఆలోచన లేకుండా అప్పటికప్పుడు వచ్చు అవగాహన ప్రకారం ప్రవర్తించును. మానవుడు కేవలం ఒక జంతువు కాదు; గాని ఒక నైతిక మరియు ఆత్మీయ జీవి. ఏలా ప్రవర్తించాలో, ఏ మాట జవాబివ్వాలో అనే వివేచన కొరకు ఎంతో ఆందోళన చెందును. ఒక క్రైస్తవుడు అటువంటి క్లిష్ట సమయాలలో సరియైన ఆలోచన కొరకు దేవునికి ప్రార్థిస్తే, ఆ ప్రార్థనను దేవుడు దీవిస్తానని వాగ్దానం చేసెను (యాకోబు 1:5, 6). దీనిని బట్టి, సామెతల రచయిత జ్ఞానమును గూర్చి ఇట్లు వ్యక్తపరచెను:

ఆలోచన చెప్పుటయు లెస్సైన జ్ఞానము నిచ్చుటయు నా వశము
జ్ఞానాధారము నేనే, పరాక్రమము నాదే.
నా వలన రాజులు ఏలుదురు
అధికారులు నా న్యాయమును బట్టి పాలన చేయుదురు.
నా వలన అధిపతులును లోకములోని ఘనులైన న్యాయాధిపతులందరును
    ప్రభుత్వము చేయుదురు (సామెతలు 8:14-16).

ఈ వచనముల ద్వారా, జ్ఞానము “సరియైన న్యాయము” తీర్చే శక్తియు మరియు “వివేచనను” కలిగియున్నది. ఇది లోకములో ప్రజలు తమా అనుభవాల ద్వారా

నేర్చుకొనే జ్ఞానమునకు దగ్గరగా ఉన్నది.

దేవుడు ఆదాము హవ్వలను ఏదేను తోటలో ఉంచినప్పుడు వారు ఎదుర్కొనిన సమస్య కుడా ఇదే. వారు మంచి చెడును గూర్చి గాని, వేదన మరణములను గూర్చి గాని ఎరుగని వారిగా ఉన్నారు. సర్పము సత్యమును వక్రీకరించి వారిని మోసపుచ్చుటకు కలిగి ఉన్న ప్రణాళికను ఎదుర్కొనే సిద్ధబాటు వారికి లేదు. వారికి ఒకేఒక నియంత్రణ కలదు: మంచి చెడ్డల తెలివినిచ్చు చెట్టు యొక్క ఫలమును తినకూడదు. ఒకవేళ ఆ ఆజ్ఞను మీరితే, వారు చచ్చెదరు (2:17). దేవుడు జ్ఞానయుక్తమైన ఆలోచనను వారికి తెలిపినను, సర్పము యొక్క కుయుక్తి ద్వారా దేవుని చిత్తమునకు అవిధేయులగుట నుండి తప్పించుకొనుటకు వారికి "వివేచన" (జ్ఞానము) లేదు. సర్పము వారి యొద్దకు వచ్చిన విధానము చాలా సరియైనదిగా ఉన్నట్లు అనిపించెను; ఆ పండు "వివేకమిచ్చునదిగాను" మరియు "దేవుని పోలిన వారిగా" అవ్వ ఆదాములు మారుదురు అని అనిపించునట్లు సర్పము చేసెను (3:5, 6). ఈ శోధన వారిని గర్వించువారిగా చేసెను; "దేవుని పోలిక"లో ఉండుటకును, "మంచి చెడ్డలు" తెలుసుకొనుటకును ఎవరు ఇష్టపడరు? వారు అంతమట్టుకు ఆలోచించే జ్ఞానము కలవారు కారు, అందువలన వారు దేవునిపోలిన వారుగా కాక, సాతాను యొక్క మార్గము గుండా వేదనపడుటకును, మనస్తాపమునకును చివరికి మరణమునకును పోయే మార్గములో వెళ్లిరి.

యోసేపు యొక్క కథలో, అతడు ఐగుప్తునకు బానిసగా ఉండుటకు బలవంతముగా తీసుకొని పోబడినప్పుడు దేవునికి జ్ఞానము కొరకు ప్రార్థించినట్లు మనకు ఎక్కడా బైబిలులో కనబడదు. కానీ, సూటిగా మనము ధ్యానిస్తే అతడు చేసినట్లు కనబడును. యాకోబు యొక్క కుమారులు షేకేము వారిని హతము చేసి గొప్ప ఆపదలో చిక్కుకొన్నపుడు, దేవుడు యాకోబును బేతేలునకు వెళ్లి, వారి యొద్ద ఉన్న అన్యదేవతలన్నిటినీ తొలగించి ఒక బలిపీఠము కట్టి ఆరాధించమని చెప్పిన మాటను యోసేపు కుడా వినెను (35:1-8). అంతేకాక, దేవుడు యాకోబునకు తన వాగ్దానమును మరలా నూతనపరచగా అప్పుడు ఆ దేవుని స్వరమును యాకోబు యొక్క పరివారముతో పాటు యోసేపు కూడా విని యుండవచ్చు. ఒకవేళ ఎవ్వరు దేవుని స్వరము వినకపోయినను, యాకోబు ఆ సంగతి తన కుటుంబానికీ, పనివారందరికీ తెలియజేసి ఉండవచ్చు. అబ్రాహాము మరియు ఇస్సాకులకు దేవుడు చేసిన వాగ్దానమును బట్టి వారు ఒక గమ్యముకలిగిన ప్రజలని గుర్తించునట్లు, వారిని దేవుడు బహుగా దీవించి భూములను మరియు రాజులను ఇచ్చునని తెలుపుటకు యాకోబు ఈ విషయములు తప్పక చెప్పి యుండవచ్చు.

యోసేపు తన సహోదరులచే ద్వేషింపబడి, తన తండ్రి నుండి వేరై, ఐగుప్తులో ఒక బానిసగా అమ్మివేయ బడినప్పుడు అతడు గుండె పగిలిన వేదనతో ఉండెను; కానీ తన విశ్వాసమును పోగొట్టుకొనలేదు. పోతీఫరు ఇంటిలోను, అత్నుకి కలిగిన అంతటిలో ఒక నమ్మకమైన దాసునిగా ఉండుటకు దేవుడు అతనితో ఉండి తగిన

జ్ఞానమును ఇచ్చెను (39:2-6a). పోతీఫరు యొక్క భార్య ద్వారా కలిగిన లైంగిక శోధనను జయించుటకు దేవుడు జ్ఞానము ఇచ్చెను (39:6b-12). యోసేపు చెరశాలలోనికి పడవేయబడినప్పుడు, దేవుడు అక్కడ ఉన్న రాజు యొక్క పానదాయకుని యొక్క, భక్ష్యకారుని యొక్క కలల భావములు తెలియపరచుటకు జ్ఞానమిచ్చెను (40:1-23). ఫరో యొక్క కలకు కుడా భావము అతడు చెప్పెను (40:1-36). ఫరో అతని స్థానమును హెచ్చించి, ఐగుప్తును యేలుటకు రాజ్యాధికారము ఇచ్చెను (41:37-45). యోసేపు—తాను చేసిన అంతటిలో జ్ఞానయుక్తముగా దేవునికి ఘనత ఇచ్చెను (41:16, 25). చివరిగా దేవుడు అతనిని తన కుటుంబ సభుల ప్రాణమును, ఐగుప్తు దేశ ప్రజల ప్రాణమును కాపాడుటకు వాడుకొనెను.

యోసేపు జ్ఞానవంతుడైన పాలకుడేనా? (47:1-26)

యోసేపు ఐగుప్తులో కరువు ఏర్పడినప్పుడు అధికార దుర్వినియోగము చేసెనని కొందరు వేదాంత పండితులు అందురు. ఆదికాండము వ్రాయబడిన ప్రకారం, ఐగుప్తు యొక్క రాజ్యాధికారిగా యోసేపు ప్రజలకు ఆహారమిచ్చుటకు వారి యొద్ద నుండి డబ్బును తీసుకొనెను, తరువాత వారి యొద్ద ఉన్న పశువులను, భూములను మరియు వారు కలిగి ఉన్న సమస్తమును తీసుకొనెను. అతడు ప్రజలను రాజునకు బానిసలుగా వారిసే కొనెను (47:13-26). దానికి విరుద్ధముగా మరికొందరు యోసేపును ఐగుప్తీయుల కరువు కాలములో వారిని బానిసలుగా చేయుటను బట్టి, అతడు ఒక తెలివైన, జాలిగల, న్యాయమైన పాలకునిగా చూతురు.

అతడు తన కుటుంబాన్ని పోషించెను. యోసేపు తన జ్ఞానముతో కరువు నుండి తన కుటుంబాన్ని కాపాడుకొనెను. దేవుడు ఇచ్చిన జ్ఞానము ద్వారా (41:39-41), యోసేపు రాబోయే ఏడు సమృద్ధియైన సంవత్సరాలు మరియు ఏడు కరువు సంవత్సములు ముందుగానే గుర్తించి, ఆ కరువు కాలములో తీసుకోనవలసిన జాగ్రత్తలు ఫరోకు తెలిపెను. తరువాత, కృతజ్ఞుడైన ఫరో యోసేపు యొక్క ప్రజలకు ఐగుప్తులో ఒక స్థిరమైన ప్రదేశమును నివాసముగా ఇచ్చెను.

ఫరో యోసేపును ఐగుప్తుకు రాజ్యాధికారిగా చేసి, ఆ దేశము యొక్క వనరులన్నిటినీ అతని చేతికిచ్చెను (అపొ. 7:10). ఇట్టి రీతిగా రాజు ద్వారా ఒక చిన్న బానిసకు గొప్ప ఘనత కలుగుట ఆ దినములలో చాలా ఎక్కడా వినియుండరు; అంతేకాక, ఇంకా చాలా జరగబోవుచున్నది. యోసేపు ఒక యవనస్థుడైనప్పటికి, అతడు "ఫరోకు తండ్రిగాను మరియు అతని ఇంటివారందరికి ప్రభువుగాను మరియు ఐగుప్తు దేశమంతటికీ ఒక పాలకునుగాను" పిలువబడెను (45:8). దీనికంతటికీ ఒకే కారణము: ఈ యవ్వన హెబ్రీ దాసునిపై మరియు అతని జ్ఞానముపై రాజు యొక్క అపారమైన గౌరవము. ఫరో యోసేపు యొక్క కుటుంబము ఆ కరువు కాలములో పోషింపబడుటకు ఐగుప్తునకు తరలి వచ్చుటకు

అనుమతి ఇచ్చెను (45:16-20).

అనేక సంవత్సరాలకు ముందే దేవుడు యోసేపు యొక్క ముత్తాతయైన అబ్రాహామునకు, తన సంతానము తమది కాని దేశములో నాలుగు వందల సంవత్సరాలు ఉందురని తెలియజేసెను (15:12-16). దేవుడు ఇశ్రాయేలీయులు మరలా తిరిగి కనానుకు అనగా "నాల్గవ తరములో" వచ్చే సమయమును తెలియజేసినను, యోసేపు దాస్యమునుగూర్చిగాని లేక ఎంత కాలము తన కుటుంబము ఐగుప్తులో నివాసము చేయునో అతడు ఎరుగడు; కానీ వారందరూ దేవుడు పితరుల స్వస్థలమునకు చేరు వరకు క్షేమకరమైన మరియు ఫలవంతమైన జీవితమును కలిగి ఉండాలని కోరుకొనెను. తన మరణ శయ్యపై తన సహోదరులకు అతడు: ఐగుప్తు నుండి కనానుకు తిరిగి వెళ్లు సమయములో తన ఎముకలను ఐగుప్తు నుండి వాగ్దాన దేశమునకు తీసుకొని వెళ్లవలెనని చెప్పెను (50:24, 25; నిర్గమ. 13:19; యెహోషు. 24:32).

ఐగుప్తునకు యాకోబు అతని కుటుంబము వచ్చెనని యూదా వార్త తెచ్చినప్పుడు, యోసేపు వారిని కలుసుకొని ఆహ్వానించుటకు గోషేను వెళ్లెను (46:28, 29). అప్పుడు అతడు చాలా తెలివిగా ఫరోను సంతోషపరచుటకు తన సహోదరులలో ఐదుగురుని, తన తండ్రిను రాజును కలుసుకొనుటకు వెళ్లెను (47:1, 2, 7-10). యోసేపు ఫరోను సమీపించినప్పుడు దౌత్యముతో మరియు దీనత్వముతో వెళ్లెను. అదేరీతిగా, తన కుటుంబ సభ్యులు కుడా తమను ఐగుప్తునకు వచ్చుటకు ఆహ్వానించినందుకు ఫరోను ప్రశంసించిరి.

యాకోబు ఫరో ముందుకు వచ్చినప్పుడు, అతడు రాజును ఆశీర్వాదించెను. మెల్కీసేదెకు అబ్రాహామును ఆశీర్వదించినట్లు సాధారణముగా గొప్పవారు తక్కువ వారిని దీవించుట కలదు (హెబ్రీ. 7:7). కానీ ఈ సంధర్భములో ఫరో యాకోబును ఒక జ్ఞానియైన కుమారుడైన యోసేపునకు తండ్రిగాను, అతని పెద్ద వయస్సును (130 సం.) గౌరవించుట దీనికి కారణము. రాజు యోసేపు యొక్క కుటుంబమంతయు వచ్చుట తన దేశమునకు సంతోషముగాను, క్షేమకరముగాను భావించెను. రాజు యోసేపు వంటి జ్ఞానియైన వ్యక్తి యొక్క నడిపింపులో, ఒక గొప్ప భవిష్యత్తు తమకు కలదని విశ్వసించి ఉండవచ్చు.

యాకోబు తన తరువాతి దినాలు ఈ పరాయి దేశమైన ఐగుప్తులోనే జీవించి మరణించునమో అనే భయమును కలిగి యుండెను. ఈ వృద్ధ మూలపురుషుడు అబ్రాహాము మరియు ఇస్సాకు "వాగ్దాన దేశములోనే" పరదేశులుగా జీవించి మరణించిరని, అది దేవుని వాగ్దానమును రద్దు పరచలేదని జ్ఞాపకము చెసుకొనవలెను (హెబ్రీ. 11:9). ఎలాగైనా, వారు "మరిశ్రేష్టమైన దేశమును, పరలోక సంబంధమైన దేశమును" కోరుకొనిరి; ఏలయనగా ఆయన వారి కొరకు ఒక పట్టణమును సిద్ధపరిచి యున్నాడని నమ్మిరి (హెబ్రీ. 11:16). వారు ఐగుప్తులో "వాగ్దానమును పొందకుండా" చనిపోయినప్పటికీ, ఈ నిరీక్షణ వారిని భవిష్యత్తును గూర్చి బలపరచెను (హెబ్రీ. 11:13). యాకోబు కనానుకు బయట చనిపోవుట ద్వారా

నిష్ప్రయోజనము పొందలేదు కానీ, విశ్వాసము ద్వారా తాను తండ్రితోను, తన తాతతోను విశ్రాంతి పొందునట్లు తన ఎముకలు మక్పెలా గుహలో పాతిపెట్టవలెనని తన కుటుంబమును కోరెను (47:29-31). ఆ భవిష్యత్తు ఆశీర్వాదాలు ఎటువంటివో తెలియక పోయినను, తన పితరుల యొక్క నిరీక్షణలో తాను కుడా పాలు పొందుననే నమ్మిక కలిగియుండెను.

ఫరోతో తనను గూర్చిన చివరి పరిచయ మాటలలో యాకోబు, దేవుడు తన ఆత్మీయ కుటుంబానికీ బయట ఉన్నవారిని కలుపుకొనే రీతిగా, యాకోబు మరలా ఫరోను దీవించెను. అవిశ్వాసముతోను, ద్వేషముతోను నిండుకొనిన ప్రజలను గూర్చి పేతురు పలికిన మొదటి శతాబ్దపు హితబోధ అన్ని తరములలో శ్రమను, వేదనను ఎదుర్కొనుచున్న క్రైస్తవులకు చెందును. 1 పేతురు 2:11-17లో కనిపించు ఈ హితబోధలో ముఖ్య మాటలు, యోసేపు మరియు యాకోబులు ఫరోకును తన ప్రజలకును వ్యక్తపరచిన భావమును సూచించును: "అందరినీ సన్మానించుడి, సహోదరులను ప్రేమించుడి, దేవునికి భయపడుడి, రాజును సన్మానించుడి." ఫరో ఒక అన్య రాజైనప్పటికీ దేవుడు అతని ద్వారా యోసేపును, యాకోబును అతని కుటుంబమును కాపాడి దీవించెను (సామెతలు 21:1).

యాకోబు యొక్క జీవితము ఒక చోట నుండి మరొక చోటకు ఒక యాత్రగా మారెను. ఆ సంవత్సరాలు అతడు ఎన్నో శ్రమలు, శోధనలు ఎదుర్కొనెను; కానీ ఇప్పుడు మరలా ఐగుప్తులో తన కుటుంబము అంతా ఒకటిగా చేయబడి, యోసేపు ద్వారా దేవుని వాగ్దాన నెరవేర్పు మరియు ఫరో ద్వారా ఆశీర్వాదములు తన విశ్వాసమును ఇంకా నూతనపరచి బలపరచెను. అంతేకాక, తాను తన పితరులైన అబ్రాహాముతోను, ఇస్సాకులతోను పాతిపపెట్టబడినప్పుడు తనకు ఇంకా గొప్ప ఐక్యత దొరుకునని యాకోబు భావించెను (50:13). నేటి దేవుని ప్రజలకు కుడా: మన జీవితాలు మంచి చెడుల అనుభవాలతో మిళితమై ఈ భూమిపై యాత్ర వంటిది. మనము ఎక్కడ జీవిస్తామో లేక ఎక్కడ పాతిపెట్టబడతామో అన్నది గొప్ప విషయం కాదు, ఎందుకనగా, మనము ఆ భూమి మీద "పరదేశులమును, యాత్రికులమై యున్నాము" (హెబ్రీ. 11:13). నిజమైన వాగ్దాన భూమి ఈ లోక సంబంధమైనది కాదుగాని పరలోక సంబంధమైనది. మన ధైర్యమునకు గల కారణము యేసు క్రీస్తు మరణమును జయమిచ్చియున్నాడు; మూలపురుషులు అనుభవించిన దాని కన్నా గొప్ప నిరీక్షణ ఆయన మనకు ఇచ్చెను.

తన జీవితమును ప్రభువుకు అప్పగించుకొన్నవారి చివరి నిరీక్షణను గూర్చి అపొస్తలుడైన పేతురు, "అక్షయమైనదియు, నిర్మలమైనదియు, వాడబారనిదియునైన స్వాస్థ్యము, పరలోక మందు" మనకు కలదు అని చెప్పెను (1 పేతురు 1:4). పాత నిబంధన పరిశుద్ధులు కుడా ఆ పరలోక ఇంటిని పొందుదురు. యేసు క్రీస్తు "అనేకులు తూర్పు నుండి, పడమర నుండి వచ్చి అబ్రాహాముతోను, ఇస్సాకుతోను, యాకోబుతోను కూర్చుందురు" అనెను (మత్తయి 8:11). ఎందుకనగా, యేసు రక్తము పాత నిబంధనలోను, క్రొత్త నిబంధనలోను

ఆయనకు లోబడిన వారికి క్షమాపణను తెచ్చును. యేసు క్రీస్తు మరలా పరలోకమునకు మనతో ఆయన, ఆయనతో మనము ఉండులాగున “మన కొరకు స్థలము సిద్ధపరచుటకు” వెళ్లెను (యోహాను 14:2, 3).

ఆయన ఐగుప్తీయులను భద్రపరచెను. జ్ఞానముతో యోసేపు ఐగుప్తు యొక్క ఆర్థిక స్థితిని ప్రజలు పేదరికములోకి వెళ్లకుండా జాగ్రత్త పడెను. కానీ, అలా చేయుట ద్వారా, వారిని బానిసత్వమునకు దిగజార్చెను. 47:13-26 నందు ఉన్న యోసేపు చర్యలను అనేక మంది పండితులు అన్యాయమైనదిగా చూతురు.ఈ సందర్భము అనేక మంది పండితులచే యోసేపు దైవ జ్ఞానమును కాక, ఈ లోక జ్ఞానము ద్వారా ఆ కరువు కాలములో ఆహారమును పంచేనని అందురు. కరువు విపరీతమైనప్పుడు, ప్రజలు ఎంతో అవసరతలో ఉన్నపుడు యోసేపు యొక్క నైజము మారినట్లు వారు చూతురు. దీనికి ముందుగా, అతడు ఒక జ్ఞానియైన మరియు గొప్ప పాలకునిగాను, దేవుని చిత్త ప్రకారముగా, ఐగుప్తు ప్రజల ఇష్టానికి తగ్గట్టుగా, తన కుటుంబానికీ కుడా అన్నీ ఏర్పరుచుకొన్న వానిగా కనబడెను. కానీ, కరువు కాలమందు యోసేపు యొక్క నైతికను కొందరు ప్రశ్నిస్తారు, ఆ ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పవలసినదే.

ఐగుప్తీయులను బానిసలుగా చేసినప్పటికినీ, వారితో “క్రింద నుండి” (సాతాను) కాక, “పైనుండి” (దేవుని) పొందిన జ్ఞానముతో సమాధానముగా ఉండెను (యాకోబు 3:15). బహు కష్టమైన సమయములో ఐగుప్తీయులను మరియు దేవుని ప్రజలను కాపాడుటకు కావలసినది అతడు చేసెను.

1. ఒక విశదపరచువాని మాటలలో, యోసేపు కాలము గడువగా చాలా వేషదారిగాను మరియు నైతిక విలువలు మార్చుకొనినవానిగాను ప్రవర్తించెను. అతడు క్రమక్రమముగా, ఐగుప్తీయుల ధనమును, ఆస్థులను, భూములను మరియు స్వేచ్ఛను తీసివేసుకొనెను. ఆ పరిస్థితిలో యోసేపు తన నైతిక స్థితిని విడచి “దేవునిని మరియు ధనమును” ఒకేసారి సేవింపగోరెను (మత్తయి 6:24 చూడుము). ప్రజల నుండి ధనమును, ఆస్థులను, భూములను యోసేపు ఆహారము ఇచ్చుటకు తీసుకొని, వాటిని తనకొరకు గాని, తన బంధువుల కొరకు గాని కూడబెట్టు కొనలేదు గాని, “ఫరో ఇంటికి వాటిని తీసుకొని వచ్చెను” (47:14). దేశము యొక్క క్షేమము కొరకు అతడు ఆ రీతిగా సంపాదించుట మంచిదే. ఐగుప్తు ప్రభుత్వము కుడా చాలా ధనమును పనివారికి యిచ్చుటకును, సామాగ్రిని కొనుటకును, కొట్లను కట్టి వాటిలో కరువు కాలము కొరకు ధాన్యమును నిల్వ చేయుటకును ఖర్చు చేసెను. ప్రభుత్వమూ ఇంకా అనేక మందిని పోషించవలసి ఉన్నది. ప్రభుత్వము నడచుటకును, ధాన్యపు కొట్లు దొంగల బారి నుండి కాపాడుటకును, చట్టాన్ని వ్యతిరేకించిన వారికి న్యాయం తీర్చుటకును, అంతర్గత వివాదాలు అరికట్టుటకును, ఇతర దేశముల నుండి ఆహారము కొరకు దండయాత్రకు వచ్చువారిని అడ్డుకొనుటకును ఆ ధనము కావలెను.

2. యోసేపు ఐగుప్తీయుల నుండి జప్తు చేసిన రీతిగా తన కుటుంబము

నుండి చేయలేదు, డెబ్బై-ఐదు మంది మొత్తం ఐగుప్తీయులతో పోలిస్తే చాలా తక్కువ. యాకోబు మరియు అతని కుమారులు ఐగుప్తులో స్థిర నివాసమును కోరలేదు కానీ గోషేనులో తాత్కాలికముగా ఉండుటకు మాత్రమే కోరిరి (47:4). వారి కోరికకు బదులుగా, యోసేపు ఫరో యొక్క దీవెనను బట్టి తమ కుటుంబము ఉండుటకు తూర్పు కనుమల యొక్క చివరి భాగమును, తమ మందలను మేపుటకు ఇచ్చెను. ఆ విధమైన మినహాయింపు ఐగుప్తులో దుష్టాంతముగా ఉన్నది. ఫరో యాజకులకు వ్యవసాయ భూమిని మరియు నివాస గృహములను ఎటువంటి పన్ను చెల్లించనక్కరలేని రీతిగా ఇచ్చెను (47:22). యాకోబు కుటుంబానికీ ఇవ్వబడిన మినహాయింపు, ఆ దేశపు యాజకులకు ఇచ్చిన మినహాయింపునకు సరిపడును.

3. యోసేపు ఐగుప్తీయులను బానిసలుగా చేసినప్పటికీ వారు అతనిని హృదయములేని స్నేహితునిగా ఎంచలేదు. బదులుగా, ఆకలి నుండి వారిని రక్షించిన విమోచకునిగా ఘనపరచిరి: “వారు నీవు మమ్మును బ్రతికించితివి, ఏలినవాని కటాక్షము మా మీద ఉండనిమ్ము; ఫరోకు మేము దాసులమగుదమని చెప్పిరి” (47:25). ఇరవై ఒకటవ శతాబ్దపు ప్రజలకు యోసేపుచే బానిసలుగా చేయబడిన నాటి ఐగుప్తీయుల భావాలు నమ్మశక్యముకానిది, వారి ఈ భావన పురాతన దినాలలో బానిసత్వము యొక్క హీన స్థితి వారికి అర్థము కాకపోయి ఉండవచ్చు. ఈ రోజులలో ఉన్న బానిస విధానము కన్నా యోసేపు పెట్టిన విధానము చాల వ్యత్యాసము గలది.

ప్రాచీన కాలములో బానిసలు తమ యజమానుల ఆస్థిగా పరిగణింపబడేవారు. యోసేపు యొక్క పితరులు బానిసలు కలిగినవారే. బానిసలు జంతువులాగా లేక లైంగిక బొమ్మలాగా కాక చాలా గౌరవముగా చూడబడేవారు. వారిలో కొందరు ఇంటిలోనే నమ్మకమైన వారిగా పరిగణింపబడేవారు. ఉదాహరణకు, అబ్రాహాము ఇంట 318 మంది తన ఇంట పుట్టి తర్ఫీదు కలిగిన నమ్మకమైన బానిసలు కలరు. అనగా వారి తల్లిదండ్రులు అబ్రాహాము కుటుంబమునకు బానిసలుగా ఉండేవారు, కాబట్టి వారి పిల్లలు బానిసలుగా జన్మించారు. వీరిని మూలపురుషుడు ఒక అపాయకర పరిస్థితిలో పిలువనంపగా తమ యజమాని పక్షమున ఆక్రమించుకొనుచున్న సైన్యమునకు వ్యతిరేకముగా వీరోచిత పోరాటము చేసితిరి. వారు ఆ క్లిష్ట పరిస్థితిలో మెసొపొతమియ నాలుగు రాజులను జయించుట మాత్రమే కాక, లోతును అతని కుటుంబమును కాపాడిరి మరియు యోర్దాను లోయ ప్రాంత వాసులను విడిపించిరి (14:14).

అబ్రాహాము ఇంటి అంతటి మీద అధికారిగా ఉన్న అబ్రాహాము యొక్క అతి పెద్ద దాసుడు మరియొక ఉదాహరణ. మూలపురుషుడు అతనిని బంగారము, వెండి, విలులైన వస్త్రములు మరియు విలులైన బహుమానములు గల పది ఒంటెలను తన కుమారుడైన ఇస్సాకునకు భార్యను తీసుకొని వచ్చుటకు హారానుకు పంపెను. ఈ దాసుడు తన యజమానిని ప్రేమించి, గౌరవించి అతని దేవుని యందు నమ్మిక

ఉంచెను. అతడు రిబ్కాను కలిసినప్పుడు, దేవుని దూత తనను నడిపించెనని కృతజ్ఞతతో ప్రార్థించెను. రిబ్కాను ఇస్సాకునకు భార్యగా ఉండుటకు అతనితో కనానుకు పంపుటకు ఇదీ కుడా ఒక కారణమాయెను (24:1-67). ఏ దాసుడైతే బంగారము, వెండి, మరియు ఇతర విలువైన వస్తువులు గల పది ఒంటెలను తీసుకోనుటలో నమ్మకముగా ఉండెనో, ఇతడు తప్పక అబ్రాహాము కుమారుడైన ఇస్సాకను తన క్రొత్త భర్త వద్దకు తీసుకొని వెళ్లుటలో కుడా నమ్మకముగా ఉండును.

ఈశాన్య తూర్పు ప్రాచీన సంస్కృతిలో ఉపపత్నులను కలిగి ఉండుట అనే దాస్యత్వపు విధానము కలదు. జిల్పా మరియు బిల్హా అనువారు లేయా మరియు రాహేలులకు యాకోబుతో వివాహమైనప్పుడు లాబానుచే ఇవ్వబడిన దాసీలు (29:24, 29). లేయా మరియు రాహేలులు తమ భర్తకు ఎక్కువ మంది పిల్లలను కనగోరినందున ఈ దాసీలు కూడా యాకోబునకు రెండవ తరగతి భార్యలైరి (30:1-13). ఈ ఇద్దరు స్త్రీలు యాకోబుచే దాసీలుగా ఎంచబడలేదు; వారి కుమారులు బానిసలుగా కాక, యాకోబు యొక్క వారసత్వపు పుత్రునిగా ఎంచబడిరి. వారు తమ తండ్రి యొక్క దీవేనలలో పాలుపొందిరి (49:1-27), మరియు వారు ఇశ్రాయేలీయుల పన్నెండు గోత్రాలలో నాలుగు గోత్రాలకు పెద్దలుగా ఉండిరి (49:28). వీరి సంతానము యెహోషువ నాయకత్వములో వాగ్దాన భూమియైన కనాను భూభాగములో కొంత స్వాస్థ్యమును పొందిరి, తరువాత దావీదు ద్వారా మొత్తమును పొందిరి.

పరిస్థితుల ఆధారంగా, అన్యమత సమాజాలలో బానిసత్వం పట్ల దయగల వైకరి కూడా చూడవచ్చు; మరియు ఇది బైబిల్ లో కూడా కనిపిస్తుంది. తన యజమాని భార్యపై బలాత్కార యత్నము చేశాడనే ఘోరమైన ఆరోపణలు తనపై చేయబడినప్పటికీ పోతీఫరు ద్వార యోసేపు దయగల వైకరిని పొందాడు-ఉరిశిక్షకు బదులుగా ఖైదు (39:6-20). ఒకవేళ ఈ నియమానికి మినహాయింపు ఉన్నప్పటికీ, ఇది అన్యమత బానిసత్వ యజమానులందరూ వారి బానిసలను అణచివేసేవారు కారు ముఖ్యంగా యోసేపు వలె నమ్మకస్తుల్ని అని సూచిస్తుంది.

ప్రాచీన అన్యమత సమాజాలలో బానిసత్వపు చట్టాలు ఒకే విధంగా ఉండేవి కావు కాబట్టి, అవి ఇశ్రాయేలీయుల ధర్మశాస్త్రంలో అనేక విధాలుగా వేరుగా ఉండడం వల్ల ఆశ్చఆశ్చర్యపడకూడదు. ఇక్కడ ఒక వాస్తవమైనటువంటి ప్రత్యేకమైన ఉదాహరణ ఏంటంటే, మోషే ధర్మశాస్త్ర ప్రకారం అప్పును తిరిగి తీర్చలేని వ్యక్తి బానిసత్వంలోకి అమ్మివేయబడవచ్చు. అయితే, ఆరు సంవత్సరాల సేవ పిమ్మట, అతడ్ని ఖాళీ చేతులతో పంపబడకూడదు. స్వాతంత్ర్య వ్యక్తిగా క్రొత్త జీవనం మొదలుపెట్టుటకు అతనికి అతని యజమానుడి జంతువుల్లో నుండి కొన్ని జంతువులను, తన తొట్టిలో నుండి ద్రాక్షారసమును, అతని పొలములో నుండి ధాన్యమును ఇవ్వవలెను (ద్వితీ. 15:12-15). ఒకవేళ అతని యజమానుడు అతడ్ని ప్రేమతో మరియు గౌరవముతో చూచినట్లయితే, జీవితాంతం అతడు బానిసగానే మిగిలిపోవాలి (15:16, 17). అయితే, స్వాతంత్యం గా వెళ్లిపోవాలని

అతడు నిర్ణయించుకుంటే, అతని యజమానుడు అతడు వెళ్లుటను బట్టి అసూయపడకూడదు. బానిసను స్వతంత్రుడుగా విడిచిపెట్టిన వాడికి, దేవుడు ప్రత్యేకమైన దీవెనను వాగ్దానం చేసాడు.

ద్వితీయోపదేశకాండ ధర్మశాస్త్రంలో బానిసను గూర్చిన ఈ ఉదాహరణ ఈ సందర్భంలో ఆసక్తికరమైనది. కొన్ని సందర్భాలలో, యోసేపు ఐగుప్తీ ప్రజలను బానిసలుగా చేయుట ఇశ్రాయేలీయుల ధర్మశాస్త్రమునకు అనుగుణంగా పూర్వగామిగా పరిగణింపబడుతుంది. యోసేపు వారిని ఫరోకు బానిసలుగా అమ్మివేసినప్పుడు, ఐగుప్తు ప్రజల యొక్క స్పందన ద్వారా సాధ్యమైన సంబంధం కనిపిస్తుంది. వాస్తవంగా, వారి రాజ్యఉన్నతాధికారి అనేక సంవత్సరాలు ఐగుప్తులో బానిసగా ఉన్నాడన్న విషయం, మరియు ఫరో కలలను అనువదించడంలో ప్రదర్శించిన అతని జ్ఞానమును బట్టి విడిపించబడ్డాడు వారికి తెలుసు. ఐగుప్తు ఆర్థిక వ్యవస్థపై అతడు అతడ్ని అధికారిగా ఉంచాడన్న విషయం వారికి తెలుసు ఎందుకంటె ప్రజలను రక్షించాలనే ప్రణాళిక మరియు హృదయం అతనికి ఉంది. ధాన్యమును కూడబెట్టి కరువు నుండి వారిని తప్పించుటకు అతడు ఏడు సంవత్సరాలు సేవ చేసెను.

కాలము గడచి ప్రజలు వారి ధనమును, సంపదను, భూములను మరియు స్వతంత్రమును ఆహారం కొరకు ఫరోకు అప్పగించినప్పుడు, వారు తప్పిపోయిన దానినుండి యోసేపు మనల్ని రక్షిస్తాడన్న నమ్మకం అతనిపై కలిగింది. వారి నిరీక్షణ వెంటనే ధృవీకరించబడింది; యోసేపు ఐగుప్తీయులను దేశమందు నివసించుటకు అనుమతించి మరియు క్రొత్త పంట కొరకు వారికి విత్తనముల నిచ్చెను. ఈ ప్రకటన చేసినప్పుడు పట్టాభిషేక చట్టం వారికి మంచి భవిష్యత్తుకు నిరీక్షణ నిచ్చింది: పంట కాలంలో, వారు వారి పంటలో 20 శాతం మాత్రం ఫరోకు ఇవ్వాలి, మరియు 80 శాతం వారికొరకు ఉంచుకోవచ్చు. ప్రాచీన ప్రపంచంలో ఇట్టి మొత్తము కౌలు రైతులు పొందుకొనుటకు ఔదర్యముతో కూడిన కార్యము, మరియు బానిసలకు ఇటువంటి అవకాశం ఇవ్వడం అసలు వినబడనిది. సగటున, కౌలు రైతులు తమ పంటలో[19] మూడవ వంతు భూస్వాములకు చెల్లించాలి; తద్వారా రెండు వంతులు వారి కొరకు ఉంచుకోవచ్చు. వారి జీవనానికి మరియు ఉపయోగాలకు బానిసలు తగినంత అందుకొనేవారు. ఒకవేళ ఐగుప్తులో నున్న బానిస ప్రజలంతా వారి పంటలలో నుండి 80 శాతం ఉంచుకొనుటకు అనుమతించబడినట్లయితే, వారి స్వాతంత్రమును, భూములను, మరియు సంపదను ఫరో వద్ద నుండి తిరిగి పొందుకొనుటకు వారి యొద్ద సరిపడినంత ధనం ఉంది.

ప్రజలు బానిసలుగా ఉన్నప్పటికీ యోసేపును ఎందుకు ప్రశంసించి “మా బ్రతుకులను రక్షించావు!” అని ఎందుకు పొగిడారో ఇది వివరిస్తుంది (47:25). అదనంగా, తన ప్రజల పంటలో ఫరో కేవలం ఐదవ వంతు (20 శాతం) తీసుకోవచ్చని యోసేపు ఐగుప్తులో నిత్యమైన కట్టడ నియమించెను; ఆదికాండము రచయిత ఈ పుస్తకమును వ్రాసినప్పుడు ఈ చట్టం ఐగుప్తు యందు మనుగడలో

ఉందన్నాడు (47:26).

ఐగుప్తీయులు సాంకేతికంగా బానిసలు అయినప్పటికీ, ప్రాచీన ప్రపంచంలో కౌలుదారులైన రైతుల కంటె మంచిగా చూసేవారు. యోసేపు కార్యాలు వారి గౌరవాన్ని కాపాడి మరియు భవిష్యత్తులో వారు మరియు వారి కుటుంబాలు తమ భూములతో ఆస్తులతో స్వాతత్రంగా ఉంటారన్న నిరీక్షణ వారికి ఇచ్చాడు. కొంత మంది చెప్పిన విధంగా, స్థానికమైన ఐగుప్తీయులను బానిసలుగా పరిగణించి వేషధారునిగా యోసేపు భూసంబంధమైన జ్ఞానమును అనుసరించట్లేదు; వాస్తవంగా, మహా జాతీయ అత్యవసర పరిస్థితిలో ప్రజలపై దయను మరియు కనికరమును ప్రదర్శించి పైనున్న జ్ఞానమును అనుసరించాడు. "న్యాయమును బట్టి పాలన చేయు" దేవునిచే వాడబడిన సత్యమైన పాలకుడు (సామెతలు 8:15).

సూచనలు

[1]"పాలస్తీన భాషాంతరము" వారికి "జెబూలూను, దాను, నఫ్తాలి, గాదు, మరియు ఆషేరు అని పేర్లు ఇచ్చెను (*The Targums of Onkelos and Jonathan Ben Uzziel on the Pentateuch*, trans. J. W. Etheridge [New York: KTAV Publishing House, 1968], 323). [2]"తాత్కాలిక నివాసము" (גּוּר, *gur*) మరియు విదేశీయుడు/పరదేశి (גֵּר, *ger*) అని అనువదించబడిన పదాలు ఆదికాండములో భూమిపై శాశ్వత నివాసం లేని పితరుల జీవిత విధానము గూర్చి చెప్పుటకు తరచూ ఉపయోగపడింది; వారు విదేశంలో నివసించువారు (12:10; 19:9; 20:1; 21:23, 34; 23:4; 26:3; 32:4; 35:27; 47:4, 9). వాగ్దాన భూమిలో కూడ, లేవీయకాండము 25:23 ఉన్న ఇశ్రాయేలీయులను "విదేశీయులు మరియు విదేశవాసులు" (NASB) లేదా "విదేశీయులు మరియు . . . కౌలుదారులుగా" (NIV) *ger* యొక్క బహువచనం ఉపయోగించారు (హెబ్రీ. 11:9, 10 చూడండి). [3]Kenneth A. Mathews, *Genesis 11:27—50:26*, The New American Commentary, vol. 1B (Nashville: Broadman & Holman Publishers, 2005), 845. [4]Nahum M. Sarna, *Genesis*, The JPS Torah Commentary (Philadelphia: Jewish Publication Society, 1989), 319. [5]యాకోబు ద్వారా ఇవ్వబడిన అనేక ఉదాహరణలు ఆదికాండము యొక్క ముగింపు అధ్యాయములలో కనిపిస్తుంది. పితరుడు ఫరోను (47:7, 10), యోసేపును (48:15; 49:26), మనష్షెను మరియు ఎఫ్రాయిమును (48:9, 16, 20), మరియు అతని పన్నెండు మంది కుమారులను (49:28) దీవించెను. [6]Victor P. Hamilton, *The Book of Genesis: Chapters 18—50*, The New International Commentary on the Old Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1995), 611. [7]యాకోబు 147 సంవత్సరాలు జీవించెను (47:28). [8]John A. Wilson, trans., "The Instruction of the Vizier Ptah-Hotep," in *Ancient Near Eastern Texts: Relating to the Old Testament*, 3d ed., ed. James B. Pritchard (Princeton, N.J.: Princeton University Press, 1969), 414 (no. 640). [9]Herbert Wolf, "אַבְרֵךְ," in *TWOT*, 1:32–33. [10]"రామసేసు" అను పేరు ఇశ్రాయేలీయులు నిర్మించిన నగరాలలో ఒకదానికి కూడా ఇవ్వబడినది, మరియు ఆ పట్టణము నుండి వారు

తరువాత నిర్గమమును ఆరంభించారు (నిర్గమకాండము 1:11; 12:37; సంఖ్యాకాండము 33:3, 5).

[11]గుర్రాలకు ఇదే మొదటి బైబిల్ సూచన. సజీవ పురాతత్వ ఆధారాల ప్రకారం, వారు స్థానిక ఐగుప్తీయ దళాలను ఓడించినప్పుడు, ఐగుప్తులోనికి గుర్రాలను మరియు యుద్ధ రథాలను ప్రవేశపెట్టింది హైక్సోస్ అనువారు అని తరచూ చెప్పబడుతుంది (క్రీ.పూ. 1720-1580). (John T. Willis, *Genesis*, The Living Word Commentary [Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1979], 437. చూడండి.) [12]Ibid. [13]విరుద్ధంగా, ఇశ్రాయేలీయుల యొక్క దశమభాగములు తరువాత లేవీయులకు మరియు యాజకులకు జీవనాధారం అయ్యాయి (సంఖ్యాకాండము 18:21-32; ద్వితీయోపదేశకాండము 18:1-8). భూమి విస్తృతమైన ప్రాంతమును పొందడానికి బదులుగా, పచ్చికగల లేవీయుల నగరాలు వారికి ఇవ్వబడ్డాయి (సంఖ్యాకాండము 35:1-8; యెహోషువ 21:1-42). [14]MTలో "అతడు నగరాలకు వాటిని తొలగించి" అని ఉంటుంది (הֶעֱבִיר אֹתוֹ לֶעָרִים, *he'ebir 'otho le'arim*), అయితే సమరయ పెంటాటూయ్క్ చెప్తుంది "ప్రజలను దాస్యంకు తగ్గించాడు" (הֶעֱבִיד אֹתוֹ לַעֲבָדִים, *he'ebir 'otho la'abadim*). [15]Walter Brueggemann, *Genesis*, Interpretation (Atlanta: John Knox Press, 1982), 356–57. [16]అదే హెబ్రీ పదము עֶבֶד (*'ebed*), అనగా సేవకుడు లేదా దాసుడు. [17]Gordon J. Wenham, *Genesis 16—50*, Word Biblical Commentary, vol. 2 (Dallas: Word Books, 1994), 449. [18]Hamilton, 625. [19]Bruce K. Waltke, *Genesis: A Commentary* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishers, 2001), 591.